

L'ESQUEVELLA

DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ, 290 - TEL. 23994

V I N T - I - C I N C C È N T I M S

El que havia d'ésser la primera pàgina, ha estat totxat pel tradicional llapis roig—més roig que tradicional— / donem aquesta. Que els nostres controlats lectors se'n facin càrrec.

El color del nostre esdevenidor, segons la censura.

E F E M E R I D E S

Dilluns, 17 de maig. — Havent declinat Largo Caballero l'encàrrec de formar Govern, es confia aquesta missió al doctor Negrín, que en un tres-i-no-res enllesteix la tasca, a desgrat dels mals auguris.

S'espera rebre d'un moment a l'altre les màquines soviètiques de fer bitllets de dcs rals, perquè l'Ajuntament de Barcelona pugui fabricar els que té acordat posar en circulació.

Es declara a Barcelona una pesta, coneguda amb el mal nom de «rumor».

A Euscadi lluiten com els bons.

A l'estranger hi ha mar de fons.

Dimarts, 18 de maig. — Conegut el nou Govern de la República, la pesta «rumor» pren una virulència alarmant. Només per aquest fenomen deduïm que es tracta d'un Govern a l'altura de les circumstàncies.

L'ordre, en tot el territori català és públic i notori. Les organitzacions sindicals i polítiques estan molt ben disposades a lliurar les armes. A l'Hospitalet, un ciutadà ha donat l'exemple, abandonant al mig de la carretera una escopeta de dos canons, un maleïtí amb eines d'espanyar portes i una «paquetilla» de trenta-cinc.

Gran activitat de la diplomàcia anglesa, entestada en què Hitler i Mussolini expliquin les causes de l'explosió de l'«Hunter».

Dimecres, 19 de maig. — Hom va adonant-se que el «rumor» no és una pesta tan maligna com suposava. Com més intens és el contagi, més fàcil és combatre'l. A propòsit de la reunió del Consell de la Generalitat, tinguda la tarda anterior, el «rumor» va arribar a punts d'una algidesa insuperable. En conèixer-se la referència del Consell, però, els «rumors» quedaren anihilats. Els nostres consellers tractaren assumptes de cabdal importància, com són la implantació de l'hora d'estiu, el vinent hivern, i que els funcionaris funcionin.

Davant d'aquesta actitud, que palesa l'energia amb què es disposa a aconsellar el Consell de la Generalitat, el desarmament s'ha accelerat d'una manera vertiginosa. En tres dies s'han recollit: dos canons, sis fusells i una trentena de bombes. Establerta la classificació d'aquestes eines mortíferes, ha resultat que els canons són de filosa, els fusells de carro i les bombes de «El Siglo».

A Euscadi també s'ha experimentat una reacció vigorosa davant l'energia dels consells dels consellers, i al front d'Aragó els «Agulluchos del P. O. U. M.» han concertat un matx de futbol amb els requetés de Cabanellas.

Dijous, 20 de maig. — Segueix l'eufòria. El desarmament de la reraguarda assoleix un èxit insospitat. De Cardona han tramès sis carros de sal. De moment hom cregué que es tractava de carros d'assalt, però no, es tracta de sal, d'autèntica sal de Cardona.

La majoria de parets dels edificis barcelonins s'han vist carregades de romansos. Són uns romansos molt bons, cantant la unitat C. N. T. - U. G. T. — que consisteix en que tots els de la U. G. T. es passin a la C. N. T.

Divendres, 21 de maig. — La reraguarda segueix desarmant-se. El sindicat d'escrivies, aliat al d'escura-xemenes, han lliurat un estoig de manicura i sis pessetes en xavalla per l'ajut a Euscadi.

Els Govern democràtics es disposen a plantejar als Estats feixistes, la necessitat de retirar els combatents estrangers d'Espanya, prèvia suspensió d'hostilitats. Una mena d'«armistícis parcials i progressius». March, engrescat amb aquest projecte, visita Mussolini i sembla que arribaran a un acord per a establir un altre «gentlemen agreement».

Dissabte, 22 de maig. — Es fan públics els deu manaments de la llei del Govern Negrín. Aquests deu manaments, es resumeixen en dos: servir a la República i al Poble per damunt de totes les coses, i abatre el feixisme sense defallències.

Expirat el termini de setanta-dues hores concedit pel desarmament de la reraguarda, el balanç de les que s'han recollit no pot ésser més encoratjador: disset escopetes, unes sabates de futbol, tres «puros» de l'estanc (cap tanc!) i un gosset «mascota».

També s'han recollit dos matxets i un ruc.

A Euscadi, sabent que aquest arsenal d'armes els és destinat, no s'hi veuen de contents i condemnen a mort dos aviadors alemanys.

Diumenge, 23 de maig. — Com que és festa no s'ha recollit cap arma. Només cal assenyalar que s'han passat al costat del Govern dos individus de Patrulles de Control, amb armament.

Als fronts no fan festa, però, i apreten el feix, a Guadalajara i a Euscadi. Amb les armes que tenen, és clar!

A l'estranger també fan festa.

Demà es reuneix la S. de les N. per a tractar del desarmament d'Europa i de la pau de la guerra civil espanyola. Si les deliberacions sobre desarmament resulten tan reeixides com les disposicions del Govern de la República sobre el desarmament de la reraguarda, el perill de guerra a Europa es pot considerar llest i ben llest.

—A les bones, tampoc no ens desarmaran.

GLOSSARI

No podem suportar l'actitud dels qui, segons la dita castellana, fan llenya de l'arbre caigut. De cap manera! Al caigut cal redreçar-lo, i si només està a punt de caure, cal allargar-li una mà. En aquest moment històric, nosaltres allarguem la mà a la premsa confederal i anarquista.

Tothom sap que estem voltats de mal intencionats que van dient que el darrer «putsch» fou de caràcter anarquista, i que en fracassar aquell quedava, de fet, en liquidació la gloriosa força teòrica de l'anarquia. Aquesta espècie fallaçiosa pot desmentir-se de seguida recordant al nostre distingit públic que l'anarquista com a individu no s'equivoca mai. Si això, que és del domini universal, té una força amb llei d'obligar, imagineu-vos la lluminosa clarividència que ha de presidir els acords de la collectivitat comunista llibertària. Però estem perdent el temps, defensant quelcom que, com tothom sap, està fora de l'abast de la calúnnia, per tractar-se de la flor i nata de la revolució, de la part sana i popular, etc.

Ara bé. El que ens escau és desvirtuar el rastre que ha deixat la vil calúnnia («Calúnnia, que algo queda») i sortir en defensa de la justícia i del dret. Per això, ens caldrà esbossar a grans trets una mica d'història. Abans —del «putsch»— la premsa confederal, emparant-se en la seva condició de representant del Poble Veritable i Genuí, cantava les veritats i les altres coses d'una manera que feia bo de llegir. Deia el que li donava la gana, però d'una manera fina, això sí, perquè mai no va passar de qualificar de «cuchipán» a tal o qual autoritat que li fes peça. La premsa de les altres organitzacions callava com una morta, o tot el més deia que sí a tot, inspirant-se en l'instint de conservació i en el respecte a la veu del Poble Veritable i Genuí.

Però se celebra el «putsch», i aquí en surt amb les mans al cap. La calúnnia abans esmentada comença a circular insistentment. Conseqüència immediata? La premsa confederal, indignada per tanta vilesa, adopta una actitud digna i es queda a l'expectativa. Les llengües viperines, però, no cessen i fan córrer que és que s'ha tornat mansa. Quin fàstic!

Entretant, la premsa de les altres organitzacions acaba d'arrodonir la maniobra. En el curs d'una matinada memorable, perd la por i es llança, i comença a dir que si els tramvies, que si els taxis, que si els autobusos, que si els «metros», que si els cinemes, que si els teatres, que si aquí, que si allà, etc. Com si no constés de sempre que el negoci és el negoci i, a més, que el negoci no té entranyes. I ara diem: si acceptàvem que el negoci burgès no tingués entranyes, per quins setze sous hem de voler que el negoci confederal en tingui? La resposta només pot ésser una: ganes que tenim de fer la contrarevolució. Ni més ni menys.

GAELI

LAS NOTICIAS

PORTAVOZ DE LA UNIÓN GENERAL DE TRABAJADORES

Nuestra U. G. T. quiere unirse decentemente con la C. N. T. Pero no cohabitar con ella, como si fuéramos unas cualesquiera.

BARCELONA, Domingo, 23 de Mayo de 1937 — Año XLII — Núm. 14.005 — Redacción y Administración: Rambla de Estudios, 6 — Teléfonos 13.000 - 13.009 — Precio: 15 céntimos

¡ ACCION DE GUERRA PARA GANAR LA UNIDAD!

EDITORIAL

ANTE TODO, UNIDAD

Nuestra fraternal hermana C. N. T. sale ahora con que dice desear la unión. Bien, bien; hablemos de eso.

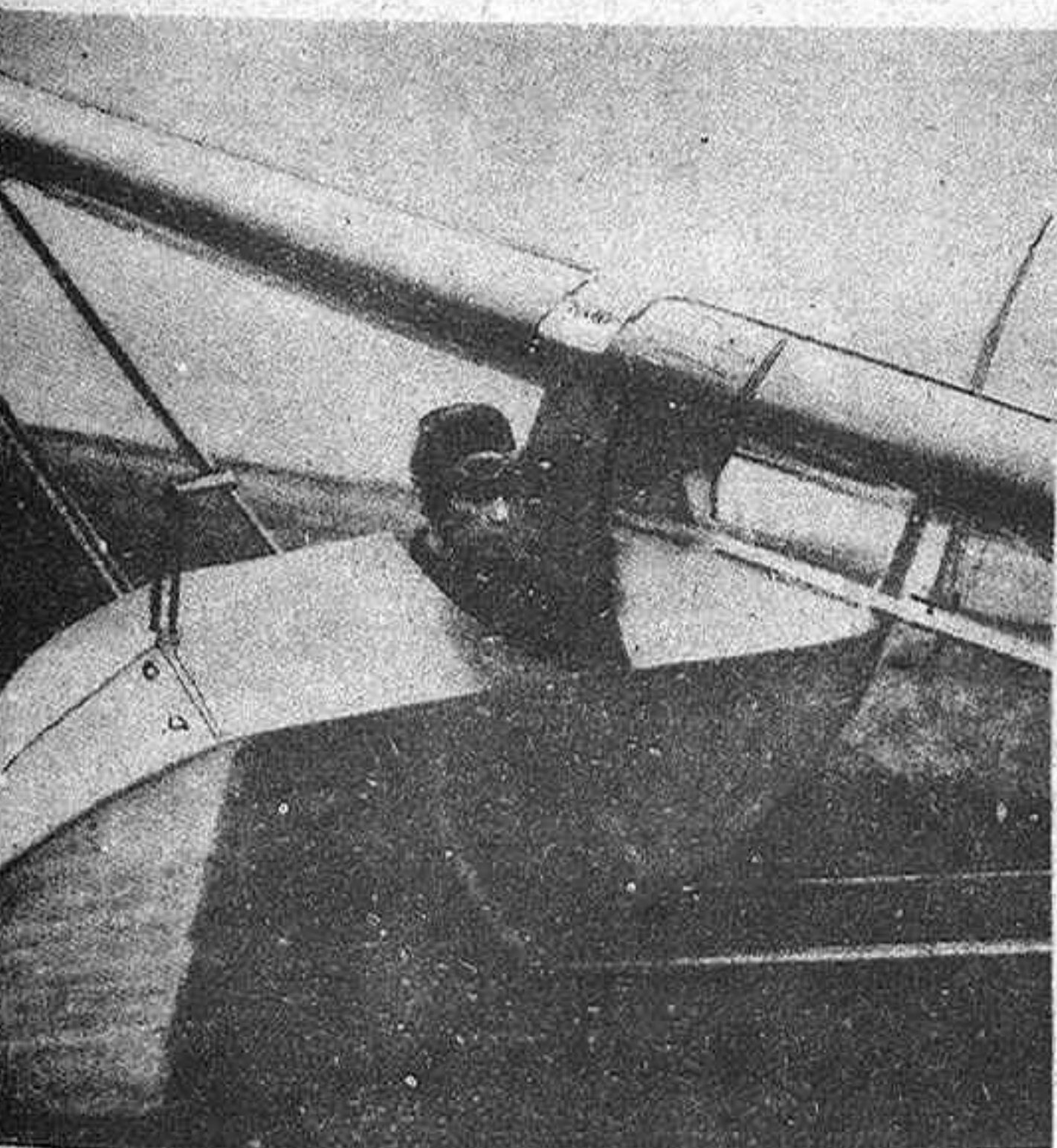
Unión, sí. En esto siempre estaremos, porque la unión hace la fuerza, porque unidos venceremos y porque —como dijo el filósofo— divide y vencerás. Pero, ¿y los tranvías? ¿Y los taxis? ¿Y los espectáculos públicos? ¿Y los autobuses? ¿Y los metros?

No, dulces hermanos, no. Vosotros lo que queréis es hacer la concubina y la Ramoncita. Queréis llevarnos a vender, helo aquí, pero por este camino no os seguiremos.

Mucho hablar de unidad, mucho hacernos buena cara y sonrisitas y luego, de detrás, venga tirarnos fango y dedicarnos groserías "de facto". ¿Que os pensáis que no vemos las cosas, nosotros? ¿Que os pensáis que somos "mesells"?

Lo que pasa es que somos muy sufridos y resignados, y hasta ahora lo hemos aguantado todo sin decir: "¡Ep! ¡Esta boca es mía!"

Pero estamos a punto de apurar el cáliz de nuestra paciencia, y cuando esté apurado, ya veremos lo que pasa. En resumen: Unión, sí. Maniobras, no.

Nuestro requetequeridísimo colega "Solidaridad Obrera" lanzó, a propósito de un viaje en avión de E. Granier-Barrera, una falaz especie. Cuanto insinuaba nuestro bien amado colega es rematadamente falso. He aquí nuestro Granier-Barrera antes de emprender el vuelo de referencia.

PARA GANAR LA GUERRA

Los diez puntos de la unión

Ahí va eso, C. N. T.

Prometimos ofrecer un programa mínimo para servir de base a al Unión U. G. T. y C. N. T., y como que lo prometido es deuda, vamos a transcribir el Plan de la Unidad, dividido en los siguientes diez puntos:

1. Ir a medias en lo de los tranvías.
2. Explotar conjuntamente los autobuses.
3. Repartirnos los beneficios de los metros.
4. Mirar lo que nos toca de los taxis.
5. Dejarnos meter

mano en lo de los cines.

6. Que podamos mangonear en los teatros.

7. Que nos toque algo de lo de "El Siglo".

8. Mirar de ver que nos llegue alguna cosa de lo de "El Aguila".

9. Procurar que nos sea posible intervenir el cajón de lo de "Jorba".

10. Ir a medias en todos los "trusts" y monopolios revolucionados por la C. N. T.

Esos diez puntos pueden resumirse en dos:

No habrá nadie más aparte de nosotros, y amarnos a nosotros mismos por encima de todo.

Creemos que, puestas las cosas en este terreno, podremos dialogar con la C. N. T., tan práctica y tan hormiguista. Es la manera de que la guerra no nos resulte una pérdida, y se nos convierta, en cambio, en una ganancia. Que, al fin y al cabo, es lo que se trata de conseguir: ¡Ganar la Guerra!

Exigiendo la disolución del P.O.U.M.

Telegramas cursados recientemente:

Ministro Gobernación: Sindicato Peones Camineros Reus exige descuartización P. O. U. M. (treinta firmas).

Obreros U. G. T. Rubí piden grito tendido incendio "La Batalla", muerte lenta dirigentes P. O. U. M. y sean sorteados militantes para carne obreros.

Grupo Marxista Antorcha Leninista reclama ligado Nin.

U. G. T. de Monistrol ruega cunda epidemia tifus dirigentes P. O. U. M. militantes reclusos casa salud. Salud.

Comité P. S. U. Olot propone cazar cabelle-

ras dirigentes P. O. U. M. y poner entrañas pícota.

Colectividad Cañol espera militantes P. O. U. M. sean pronto embalsamados.

Club Libre Parcerissas exige perder "La Batalla" y sacar ojos, tripas, Molins Fábregas.

(Siguen recibiendo telegramas.)

Seis pintores soviéticos pintarán de color rojo la montaña más alta de la U. R. S. S.

Checa-Sibirsk, 28.—Para conmemorar el décimoquinto aniversario de la toma de Chala-Birin (Rusia asiática) los pintores diplomados de Moscú Máximo Gordini, Alejo Tarassoff, León Sarine, Ivan Budienco, Miguel Xaranietsko y Nicolás Gurdin pintarán al temple con colores, desleídos con leche de gacela (procedimiento soviético, indeleble) la montaña txetxene Gura-Talina. El color escogido por Stalin, el padre natural de la Unión Soviética, ha sido el rojo.

Les Brigades especialitzades d'Empedrat, posen al descobert un escandalós frau de la burgesia municipal

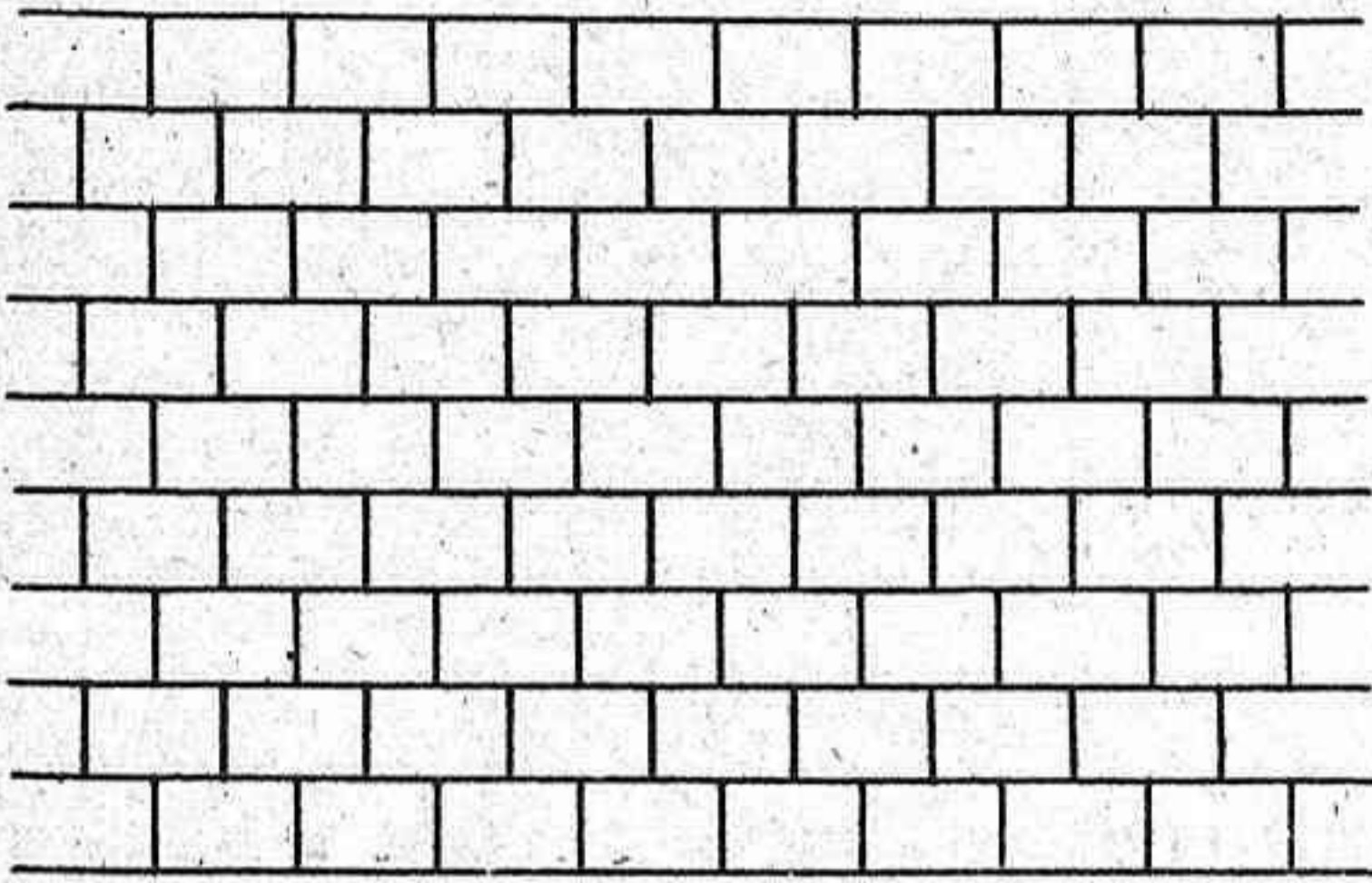

Fig. 1. — Gràfic de l'antic sistema d'empedrat dels carrers de Barcelona, dispendiós i fraudulent

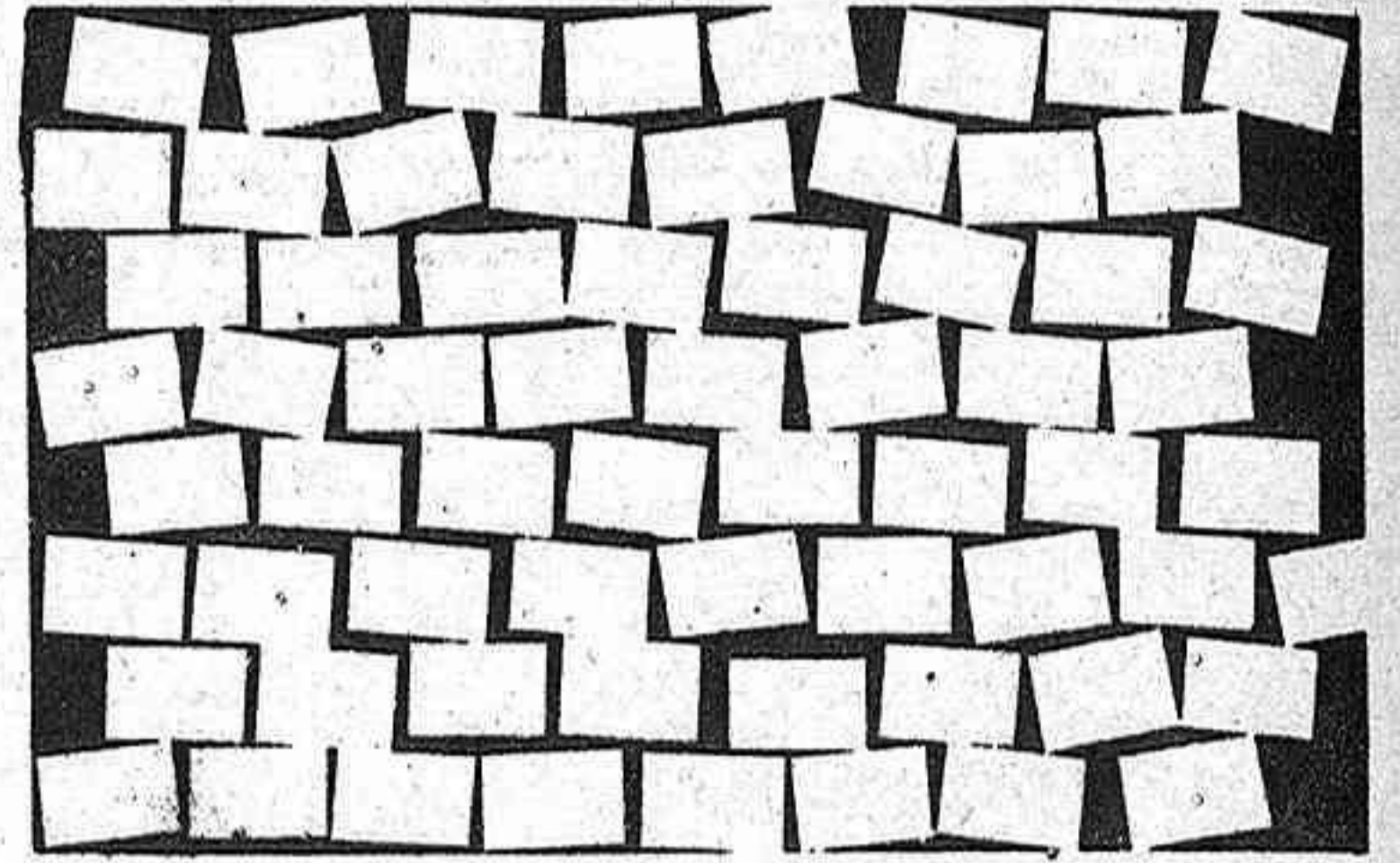

Fig. 2. — Gràfic del nou sistema de la Nòva Economia, que permet fer grans economies

Quan, dies enrera, el conseller-regidor competent (C. N. T.) va anunciar reiteradament que sortirien equips d'obrers especialitzats en desfer barricades i en refer empedrats, no ens pensàvem pas que aquesta mesura tan humana donés lloc a la descoberta d'un dels «affaires» més sensacionals que recorda la Història Municipal de les Nacions. Efectivament. Quan aquestes brigades de tècnics començaren a intervenir en els primers carrers, es trobaren amb la sorpresa que els sobraven adoquins, que hi havia més peces a les barricades que les que ells necessitaven per a normalitzar l'empedrat.

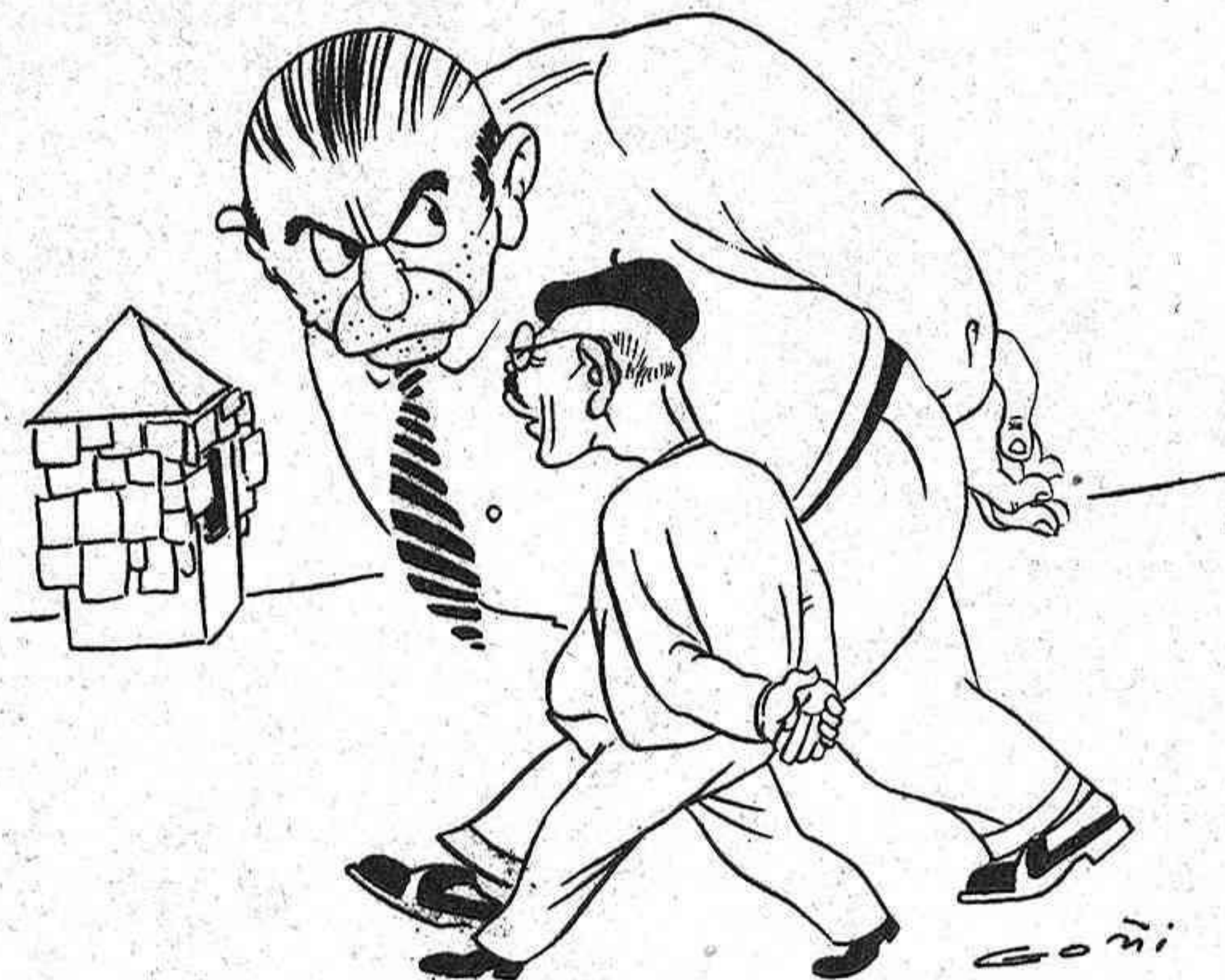
De moment no en van fer cas, perquè es pensaven que els constructors de les fortificacions, escassos de material, havien anat a cercar-ne als carrers veïns. Però ben aviat

havien de constatar brutalment llur error. Aquell fenomen es produïa a tot arreu. A cada carrer, un cop llestos, es veien obligats a deixar una bona pila d'adoquins sobrants, la qual cosa feia que els tècnics experimentessin una perplexitat semblant a la de l'aficionat que, en tornar a muntar el seu rellotge, constata que funciona bé a desgrat d'haver-li sobrat tres rodetes.

La cosa era prou interessant perquè els tècnics hi dediquessin llur profunda atenció. Els tècnics van descobrir ben aviat la causa del misteriós fenomen, valent-se d'una estratagema enginyosa i audaç. Van fer un gràfic de l'antic sistema d'empedrat de Barcelona (fig. 1), i un altre gràfic del sistema d'empedrat racional que ells duïen a la pràctica (fig. 2), i descobriren que en el primer

cas hom havia atapeït absurdament i anti-higiènicament els adoquins, i en el segon cas (el seu) havien realitzat la comesa d'empedrar els carrers amb moltes menys peces de les que abans hi havia, aconseguint al mateix temps una agilitat estètica molt agradable a la vista i al tacte pedicular.

Conclusions d'aquest afer? El lector mateix se les haurà fetes. L'empedrat de Barcelona va constituir antany un negoci brut, que devia permetre enriquir-se a uns quants senyors a base de fer posar deu adoquins, allí on només en calien cinc. Es calcula que amb les peces que l'antic sistema requeria per a empedrar el carrer de Petritxol, podria empedrar-se tot el carrer de la Porta-ferrissa i part de la Plaça de les Olles.

LES DESAPARICIONS MISTERIOSES

— I l'Ordre Públic, on és?
— També ha desaparegut!

Bruts...!

Muchas veces la vida de los tuyos, y la tuya propia, depende de tu lengua

Això és una manxeta publicada pel "Diario del Comercio" en la seva edició del dia 21 i que no ens expliquem encara com l'ha deixada passar la censura eclesiàstica.

»Nosaltres sabem ben bé el que es proposa aquesta trepa de «perros catalanes» que no s'estan de dir que arribarà un dia que els catalans aniran pel món i ho trobaran tot pagat.

»Ací, de moment, ja s'està complint aquesta profecia.

»Aquests «fabricantes de Tarrasa», com els qualificà molt molt encertadament el cardenal Segura, volen que nosaltres els anem a conquerir Catalunya, donant-li la nostra vida i la nostra sang per a fer ells entrentant la revolució ací a Valladolid i a Burgos i a Sevilla i a Salamanca, a fi que quan els donem Catalunya alliberada siguin ja ben seves aquestes ciutats nacionalistes i set o vuit vegades lleials que estan pervertint amb els lladruccs de la seva llengua estrafolària.

»Però, ¡no serà! Nosaltres lluitarem a mort i tornarem, si cal, a les barricades per a impedir-ho. Nosaltres i les nostres joventuts falangistes estem disposats a tornar, si cal, a la clandestinitat abans que el separatisme separatista ens separi i ens parteixi per la meitat, convertint tota l'Espanya Una en un «islote acantilado», com deia l'illustre filòsof Domingo Ortega...

»¡VALLISOLITANOS...! ¡Sus y a ellos que son pocos! ¡Guerra al separatismo separatista...! ¡Muera el fabricante de Tarrasa...! ¡Que se vayan al frente en el plazo improrrogable de diez minutos, o si no VAMOS A COGERLOS VIVOS...!!!!

»¡Asaltemos la Generalidad... de Burgos! ¡Muera Cambó! ¡Viva la Falange! ¡VIVA DIOS...!»

RECTIFICACIO OFICIAL

Pocs minuts després d'haver estat radiada aquesta radiació clandestina de «Radio Falange» de Valladolid, el «loco locutor» de «Radio Verdad» de Roma s'ha apressat a desfer oficialment el neguit sensacionalista que els nacionalistes acabaven de produir.

El camarada Costa i ex-Deu, que és el «loco locutor» de «Radio Veritat» ha radiat amb aquest propòsit la nota següent:

—«Camaradas perros catalanes refugiados en las ciudades de la España nacionalista. Salud.

»Os felicitamos por vuestra digna decisión de marchar al frente a combatir al antifascismo fratricida que está ensangrentando las calles y plazas de nuestra patria querida, y muy especialmente las de la vuestra.

»Con este gesto vuestro sellaremos la unidad antifascista y borraremos las reminiscencias diferenciales y raciales que nos han traído a estos trágicos andurriales.

»Ahora ya no dirán los negros: «quién fuera blanco, aunque fuera catalán.»

Sembla que amb la radiació d'aquesta nota es dona per liquidat l'incident i hom espera un ban de les autoritats ordenant el desarmament de la reraguarda que ser la liquidació definitiva i la pacificació total dels esperits esperitats.

desapercebut i ha trobat totes les facilitats per a realitzar la seva missió. Duaders i policies li han obert el pas a l'aeròdrom, després de saludar rígidament els seus ocupants, i un tal senyor Lebrun que esperava un avió tot enllustrant-se el copalta s'ha apartat per deixar-li camí.

Granier portava una gorra de joquei i un sumptuós uniforme de conserge. No anava disfressat de persona normal, perquè li hauria resultat difícil representar aquest paper. Així i tot, fou reconegut i fotografiat, i àdhuc hom li prengué l'empremta dactilar, sense que ell se'n adonés.

Sembla que el tal Lebrun del copalta era quelcom així com President de la República francesa. Després ho explicà als del servei secret un milicià de les patrulles que s'havia quedat fent beguda. — Servei Secret.

París, 19. — Sembla que el passatger de l'avió invisible no era Granier-Barrera, sinó l'ex-conseller de Treball Martí Barrera, també conegut polític feixista, puix que militava a l'Esquerra Republicana de Catalunya. — S. S.

París, 20. — No era tampoc l'ex-conseller Barrera. Més ben informats, podem assegurar que era l'ex-general Barrera, que també es diu Emili.

A última hora sembla que tampoc no era aquest, entre altres raons, perquè és mort. Seguirà telegrama. — S. O. S.

París, 21 (Urgent). — Queda definitivament establert que Granier-Barrera era el torero Barrera, que anava a buscar allotjament per a les bèsties del Parc.

També podria ésser Cagancho. — S. O. S.!

El servei secret d'investigació continua les investigacions secretes. Si algú pot facilitar detalls del gran viatge de Granier-Barrera, que faci la mercè de comunicar-los immediatament, i prestarà un gran servei a la causa, a "Servicio secreto C. N. T.-F. A. I.", Via Durrutti, 30, telèfon 10930.

Els grans viatges de la Història

Després dels grans viatges de Marco Polo, Colom, Magallanes, Ali Bei, Amundsen, Gonzalo de Reparaz i tants d'altres, cap no haurà tingut la importància històrica del d'Emili Granier-Barrera. Encara que certs dicris no han parlat, ni n'han donat detalls les agències telegràfiques —perquè Granier, com tots els grans aventurers, havia preparat l'expedició en el secret més estricte—, el servei especial de **Solidaridad Obrera** escampà als quatre vents la seva sortida, el 18 de maig, des de l'aeròdrom de Le Bourget a dalt d'un avió misteriós, i fins a aquestes hores no s'ha descobert l'encara més misteriós punt d'aterratge.

Fa, doncs, DEU DIES que Granier-Barrera vola sense parar, en companyia de no sabem quants tripulants del seu avió fantasma. La inquietud comença a ésser universal, sobretot tenint en compte que Granier era molt conegut a casa seva —la reduïda tertúlia del P. S. U.— i que el fracàs del seu viatge produiria calamitats esgarrifoses, tan terribles arreu del món com difícils de preveure.

Nosaltres no teníem tampoc notícia de la terrible aventura de Granier. Però, a fi de saber si havia estat menjat per les feres, raptat per una princesa oriental o devorat per Goering, hem posat de seguida en camí de tot arreu un enviat especial, el qual ens ha anat cursant aquests telegrams que reproduirà en l'edició pròxima el portantveu de la C. N. T.:

París, 18. — Aquesta tarda a les quatre ha sortit de Le Bourget, en direcció desconeguda, un avió en el qual viatjava l'agent feixista Granier-Barrera. El servei secret de la C. N. T. - F. A. I., degudament advertit,

ja li seguia la pista. Per això poc abans de la sortida s'ha vist arribar al camp un «Rolls-Royce» amb la bandera vermella i negra, i amb grosses inscripcions a les portelles que resaven: «Servicio secreto de contraespionaje». Com és natural, aquest cotxe ha passat

—I ara que el Front Popular ha agafat totes les carteres, què farem nosaltres?

FRONT DE NOVENTUT

D'un editorial:

No hi ha doncs que emetre més judicis. Ja els hem esposat en aquestes línies, que creiem el mateix sentir de tots els catalans.

Que Déu els faci ben casats!

El Dia Gráfico

D'un títol d'un succés:

ES PELIGROSO ABUSAR DE LOS FUMADORES

Nosaltres ens pensàvem que era més perillós abusar del fumar.

LA VANGUARDIA

Informació estrangera:

UN ARTICULO OFICIOSO

El "Hamburger Fremdemblatt" publicarà mañana domingo un artículo de inspiración oficiosa exponiendo la actual posición del Gobierno alemán, relativa a esta cuestión.

El diario en cuestión recordará las gestiones efectuadas ayer en Berlín y Roma por los embajadores de la Gran Bretaña. Se declarará que las proposiciones previstas por Inglaterra fueron ya planteadas hace tiempo por el Gobierno alemán. La iniciativa británica está de acuerdo con la exposición hecha por Alemania el día 7 de enero del corriente año.

D'això sí que se'n diu veure a venir.

La Batalla

D'una informació de guerra:

EL SUMARIO POR EL BOMBARDEO

Se ha abierto un sumario por el bombardeo de que ha sido objeto Port-Bou. Sobre la población francesa de Cerbere cayeron unas cuarenta balas de distintos calibres, que, según los impactos, parece que fueron arrojadas directamente.

De totes maneres, cal reconèixer que per les bales és el camí més curt, aquest d'anar directament al blanc.

SOLIDARIDAD OBRERA

D'una nota dominical:

ALARMA INFUNDADA

En la calle de Vilamarí, frente a las cocheras de los tranvías, fueron levantadas unas barricadas, produciendo la consiguiente alarma entre los vecinos y transeúntes que circulaban por aquel lugar.

Comunicado el caso a la Comisaría de Orden Público, se personaron algunos agentes, que pudieron comprobar se habían formado unas barricadas. Los que estaban trabajando en la construcción de las mismas, exhibieron una autorización del consejero de Gobernación para ello, pues las barricadas en cuestión habían de servir para la filmación de una película sobre la Revolución, que se está rodando actualmente, a cargo de elementos del Sindicato de Espectáculos Públicos.

Hi ha veïns que s'espanten per qualsevol cosa.

LA PUBLICITAT

Reproduïa, diumenge, un manifest dels barbers de Lleida i del P. O. U. M., respectant la redacció original:

"...hace cerca de un mes o poco más, en el teatro Viñas de ésta el compañero Papiol, del Sindicato de Barberos de Barcelona, aseguró línfaticamente y con un poco de reproche a nuestro Sindicato, ..."

El compañero Papiol és capaç d'emmalaltir d'emfatisme.

LAS NOTICIAS

D'un article de Ludwig Renn, traduït de «Regards»:

"Yo soy el Camino, la Verdad y la Vida. Nada llega al Padre sino por mí." Roehm sintió que la boca se le secaba. "Ya me habían avisado, pero, ¿quién se podía esperar una cosa así!"

Es veritat, eh? N'hi ha per quedar-se mort.

EL DILUVIO

De la crònica de guerra:

Las trincheras son piscinas de barro. Se anda con dificultad. Patinando y saltando charcos...

La feina que tindria el gran Manobens si hagués de patinar i saltar bassals en una piscina!

DIARI DE BARCELONA CATALA

Comentaris de la premsa madrilenya:

INFORMACIONES, glossant la nota del darrer Consell, diu que el Govern ha començat a parlar en el llenguatge de la victòria que és el que el poble comprèn i el que esperava escoltar. S'apropen les hores decisives. Aplaudeix la depuració de les responsabilitats per la caiguda de Màlaga i el càstig dels culpables.

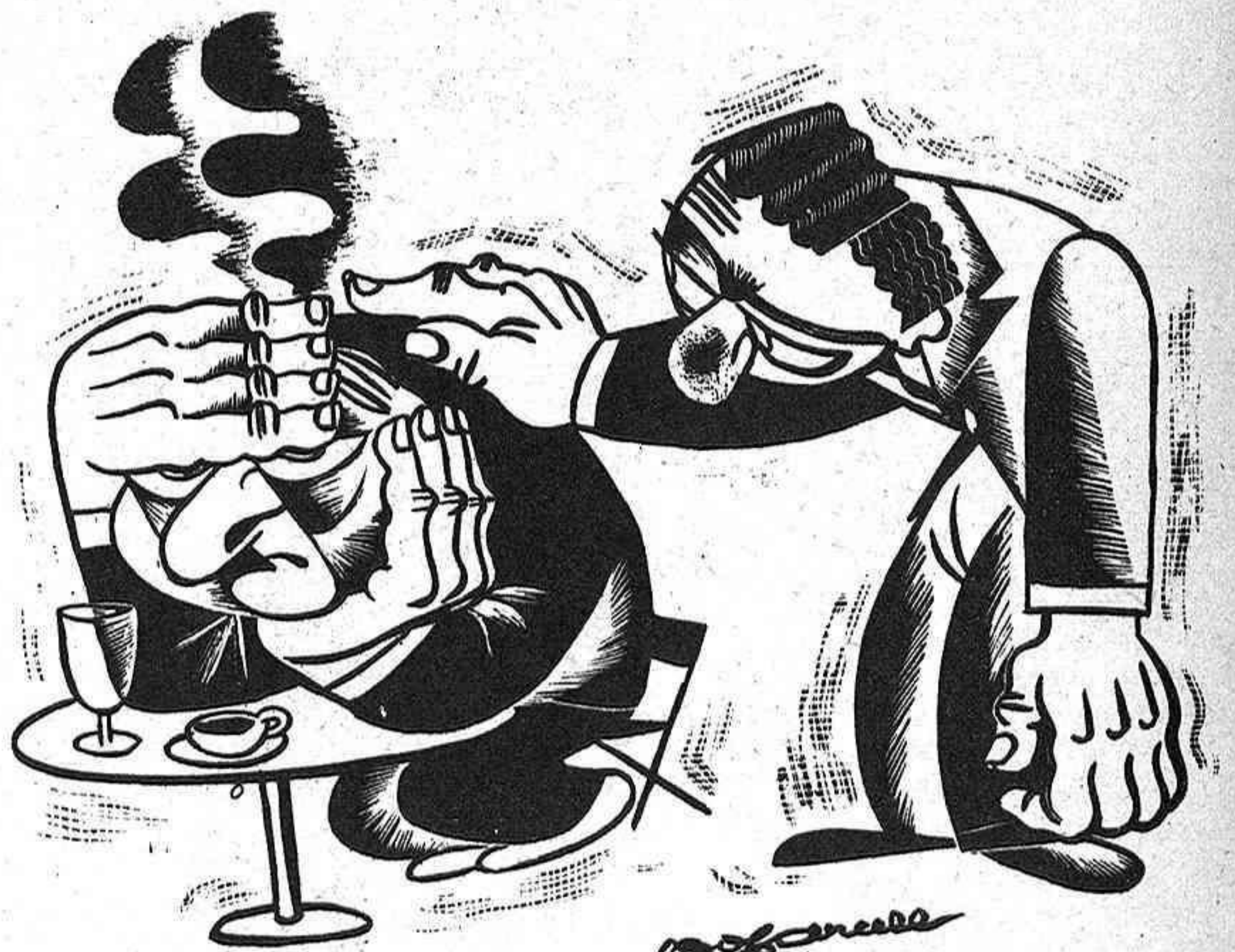
Quina cosa més fina, això de depurar les responsabilitats!

treball

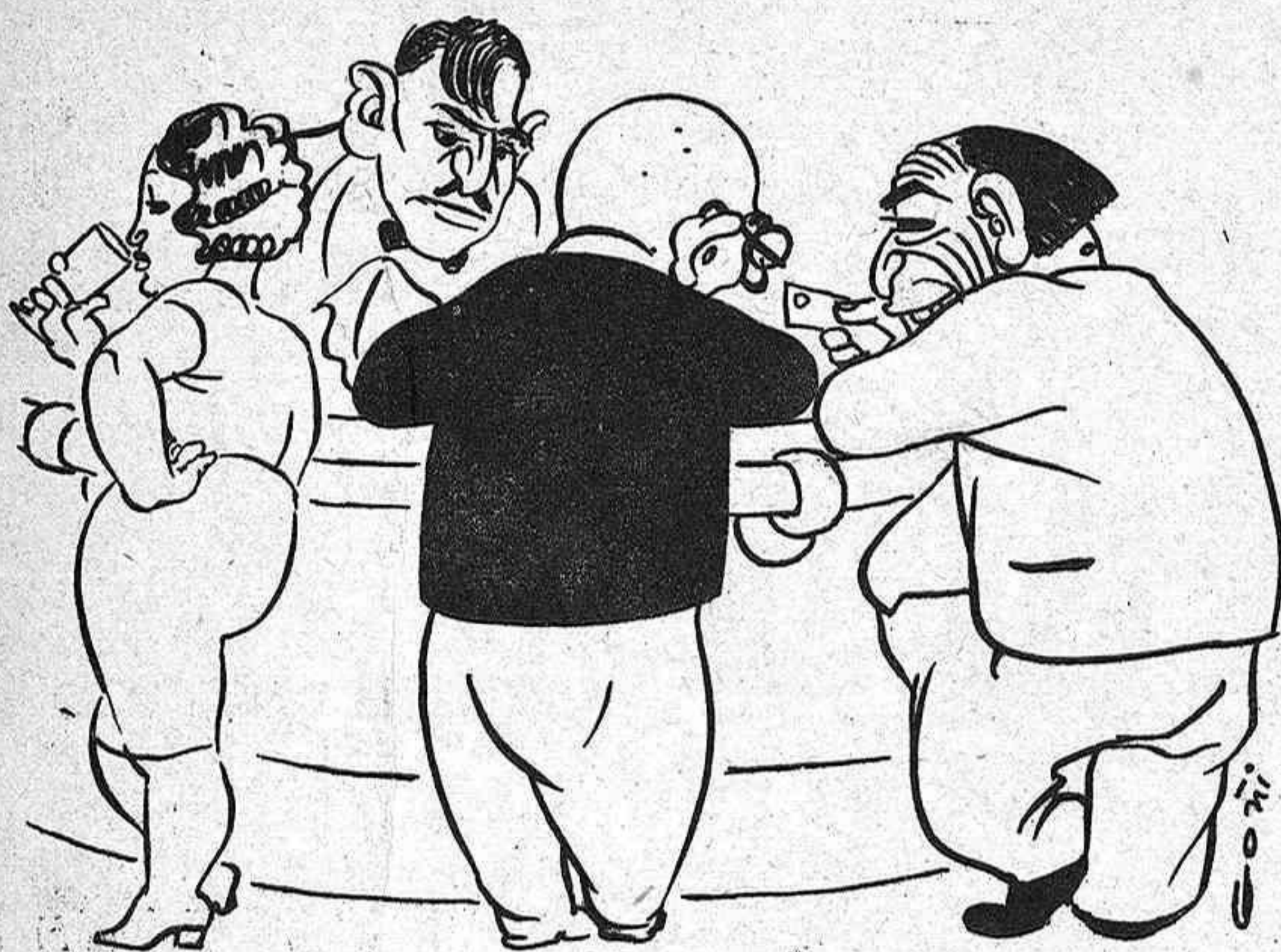
D'un gran titular de la crònica del seu corresponsal a Moscou:

SAVIS DE LA U. R. S. S. PASSARAN UN ANY SOBRE UN BLOC DE GLAÇ A LA DERIVA

Ens fa l'efecte que la U. R. S. S. es juga la saviesa a cara o creu.

— Què fas tan capficat?
— Estic inventant un "rumor"

—Veus? Els boigs fan bitlles, i l'Ajuntament fa bitllets.

Notes del camp facciós

Sevilla (per conducció ordinària). — Fa una setmana va ancorar al nostre port el vaixell espanyol «Koenigsmark» procedent de Düsseldorf, port, com tothom sap, de la província de Salamanca.

Aquest vaixell va venir carregat —molt carregat— amb mig milió de soldats que formaran els batallons de xoc de l'exèrcit nacional espanyol.

Però ara tenim un petit conflicte. El mig milió de soldats espanyols de Düsseldorf es neguen a lluitar contra els «rojos».

S'ha entaulat una lluita aferrissada entre els soldats antipatriotes i la força pública.

Han estat els primers xocs d'aquests batallons de xoc.

La cosa està xocant molt.

Burgos (per Mola que esmola; fes dagues, dagger). — A la posició avançadeta de Rodrigo de Vivancos del Pinarejo s'han produït dos miracles. Amb aquella senzillesa celestial que es produeixen aquests fets.

Un soldat que portava al pit l'acreditat escapulari de «detente, bala» ha caigut mort de cinc trets a l'espatlla. No tenia cap ferida al pit. El miracle és evident.

Un altre soldat, en canvi, que no portava l'escapulari ha caigut mort de dos trets al pit.

La demostració palmària d'aquests miracles ha fet que l'Estat Major estudiï detingudament la conveniència d'utilitzar l'escapulari miraculós al pit i a l'espatlla.

Burgos (per autopista Roma-Berlín). — Degut a les despeses que ha tingut amb nosaltres, la nostra germana Itàlia està endeutada en 111.000 milions de lires.

Regna gran inquietud, car es tem que Ità-

lia pensi que 111.000 milions de lires és massa lirisme.

S'han organitzat pregàries.

Salamanca (per vaixell veler). — Es totalment falsa la notícia donada pels diaris «rojos» dient que els nostres «Junkers» hagin fugit perseguits pels avions moscovites en el front de Bilbao.

Es mentida que hagin fugit. Simplement se n'han anat volant.

Sevilla. — En la gloriosa retirada nacionalista de Pozoblanco el capità espanyol Erik

Weingfaefftarek va tenir la desgràcia de perdre una mà i un ull de la cara.

Com es tracta d'un heroi es va pensar en principi conservar com a relíquies aquests estris d'ús personal de Erik.

Però s'ha desistit, puix que a Sevilla hi ha manca absoluta d'alcohol.

Burgos (per autobusos controlats). — Les ràdios «rojas» donen la notícia d'haver detingut a Alcalà d'Henares una banda de feixistes.

El que no diuen els «rojos» és que, quan va ésser detinguda la banda, va executar els gloriosos himnes italià, alemany i la marxa reial.

I no són músiques!

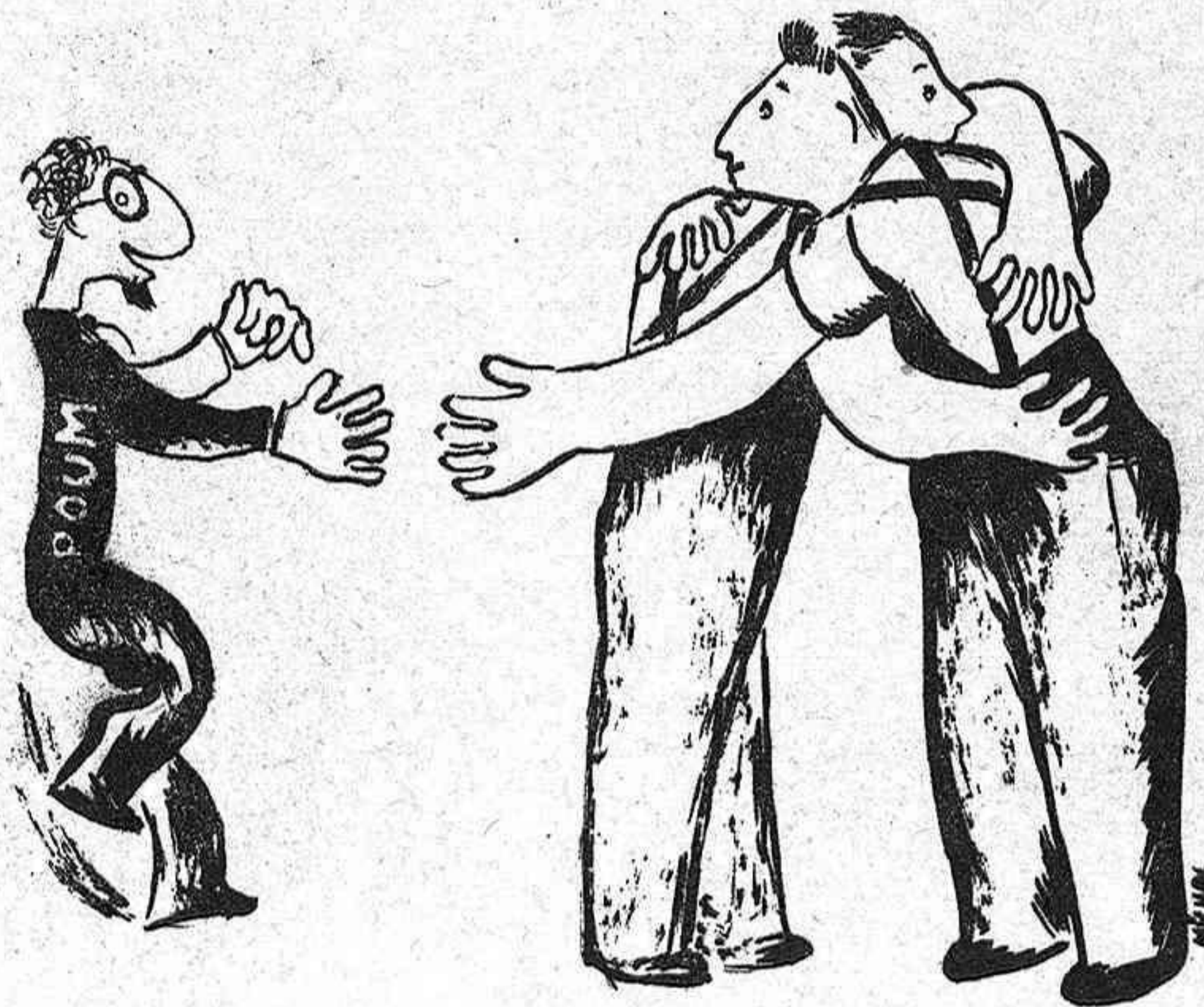
No ho haguérem pensat mai d'en Garcia Oliver...

En canviar el Govern, el ministre de Justícia Joan Garcia Oliver deixà d'ésser-ho. Això no vol pas dir que hagi deixat en absolut d'intervenir en les coses de govern.

Fem una denúncia sensacional. Ho hem descobert en repassar els diaris. I tothom badant...

Garcia Oliver ha marxat al País Basc. ¿Què fa allí? Molt senzill. Es Conseller del Govern d'Euscadi quelcom «camuflat». Anem a descobrir-lo. Com que els anarquistes allí no hi tenen massa cosa a fer —almenys al carrer, a la presó potser sí—, Garcia Oliver, en arribar, digué que era socialista i es presentà amb el nom de Oliver Gràcia.

Té gràcia? No gaire, perquè nosaltres l'hem descobert.

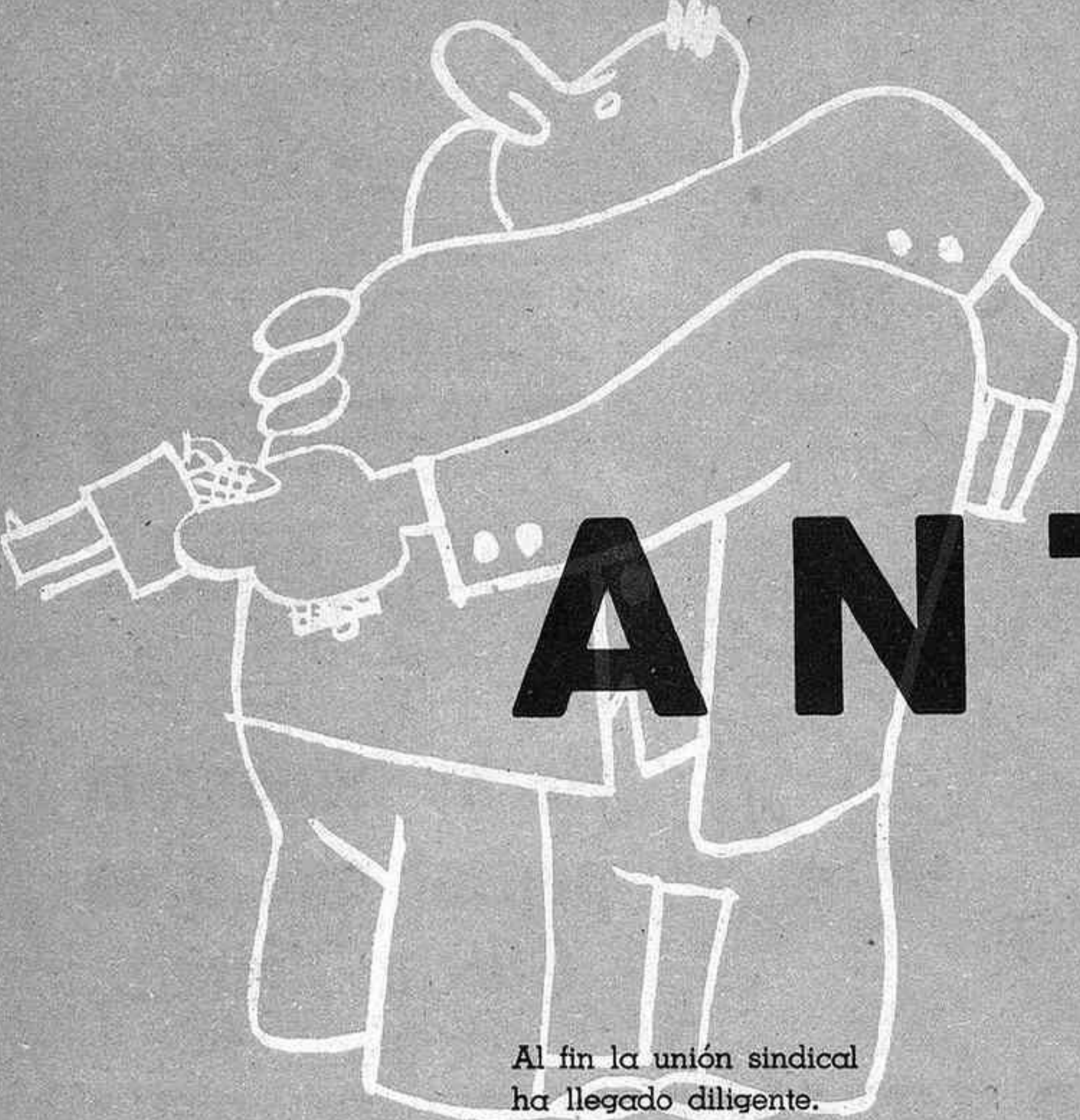
L'ABRAÇADA DE VERGARA

L'«abraç» de gitano.

ROMANCE DE ESQUELLA

ANTE LA CRISIS

C. N. T. - U. G. T.

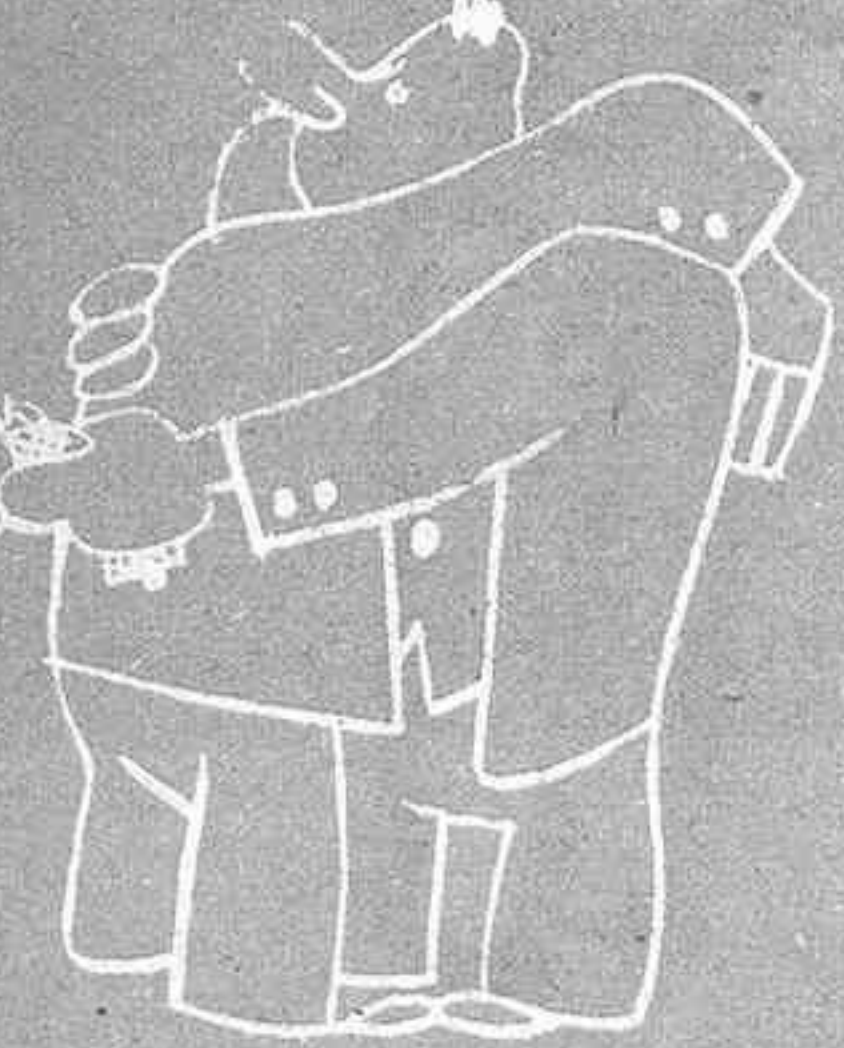

Al fin la unión sindical
ha llegado diligente.
Arrejuntemos la gente
contra quien nos quiere mal

Contra la contra revo-
lución unámonos todos
porque dime con quien vas
y te diré quién va contigo

Nosotros dimos el pecho
contra el fascismo rastrero
y ahora nos desprecian
como a Largo Caballero

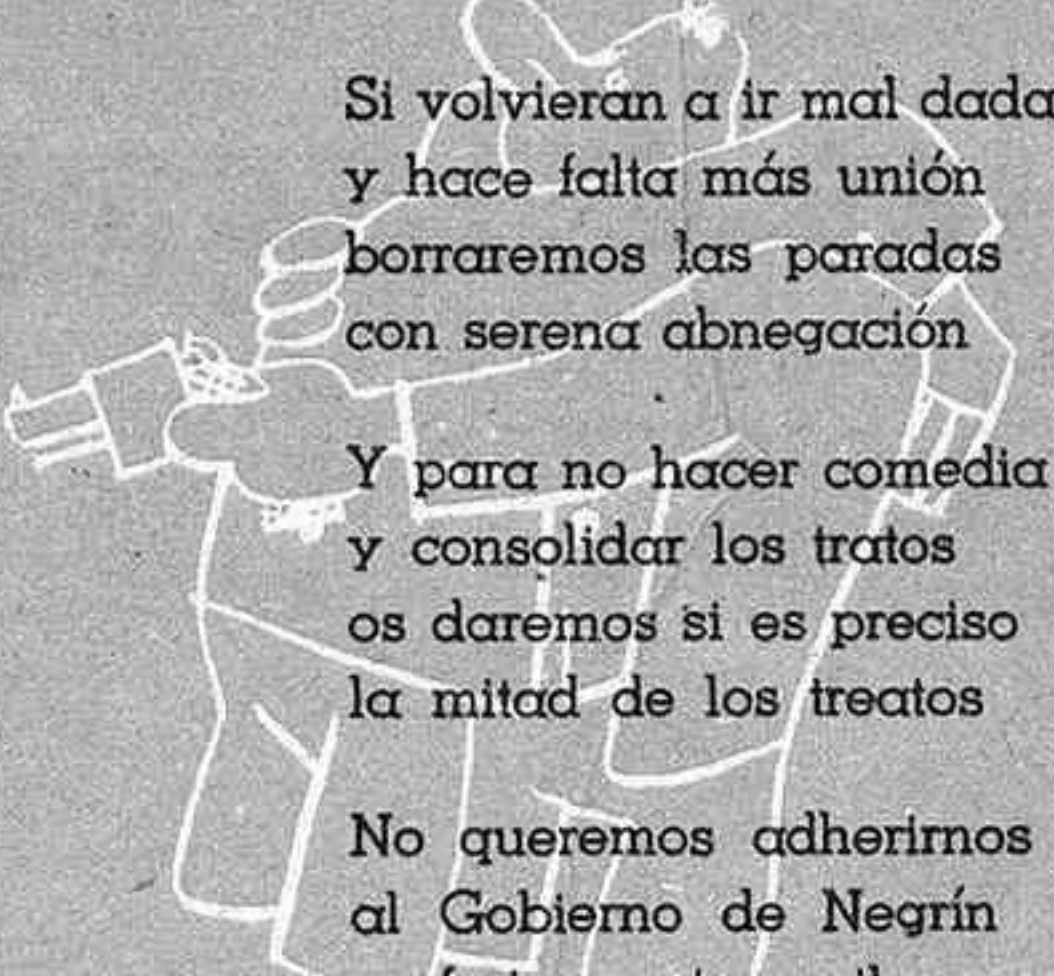
Mas esa pérdida intriga
nunca la toleraremos
la U. G. T. y la C. N. T.
y si no ya lo veremos

Primero consentiremos
que salgan a trabajar
nuestros hermanos taxistas
de la otra sindical

Y para hacer más visible
la paz que estamos gestando
hasta los propios tranvías
los pintaremos de blanco

Si volvieran a ir mal dadas
y hace falta más unión
borraremos las paradas
con serena abnegación

Y para no hacer comedia
y consolidar los tratos
os daremos si es preciso
la mitad de los tratos

No queremos adherirnos
al Gobierno de Negrín
preferimos cien mil veces
ir con el POUM y con Nin

No queremos conomi-
tancias con el padre Irujo
que nos quiere encerronar
con el timo de las misas

El abrazo de Veragua
nos lo quieren dar con queso
pero mientras hayga unión
no será posible eso

Gritemos con valentía:
Muera la ponderación
abajo los políticos
viva la revolución!

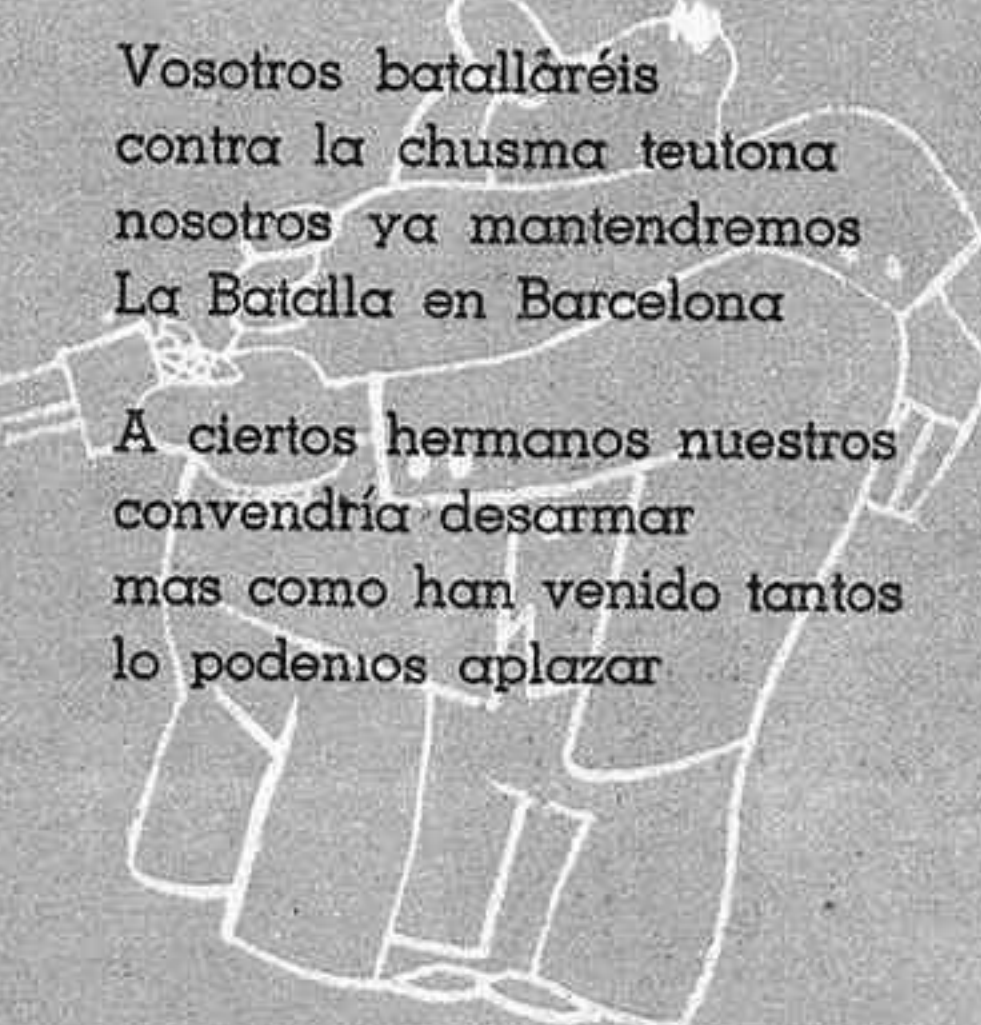

Más vale tarde que nunca
viva la confraternidad
lo pasado está pasado
y volvamos a empezar

No rompamos más carnetses
con obcecación suicida
reservémoslos por si hay
otra lucha fratricida

Venid pues y vamos todos
ahora que somos hermanos
y como aquí somos más
haremos lo que convenga

Donde seáis más vosotros
pasaremos a razones
y donde estemos iguales
con colectivizaciones

Vosotros batallareis
contra la chusma teutona
nosotros ya mantendremos
La Batalla en Barcelona

A ciertos hermanos nuestros
convendría desarmar
mas como han venido tantos
lo podemos aplazar

No deshagáis barricadas
Si alguien se finge sincero
y os lo pide con prudencia
Que las deshaga él primero...!

No demos un paso más
por la crápula y el vicio
que nos quieren arrojar
al fango del armisticio

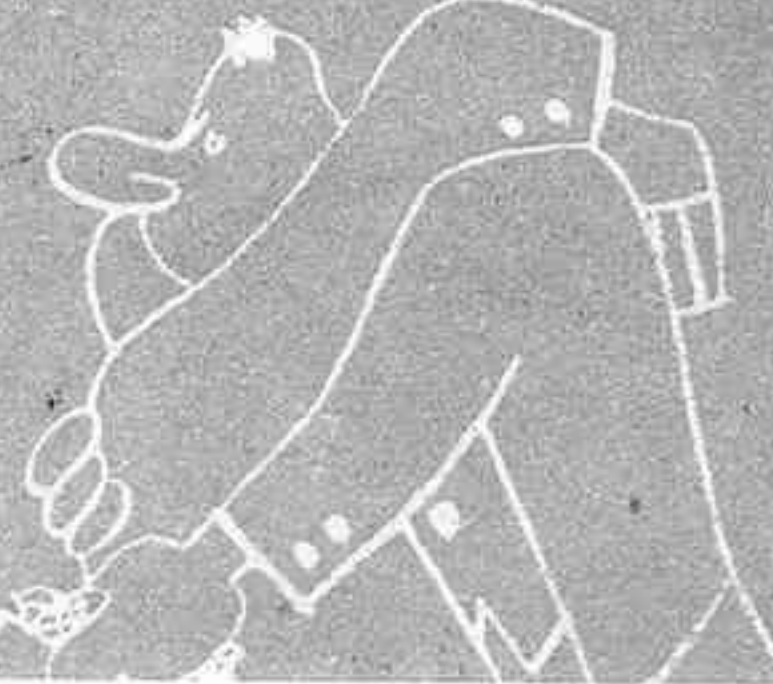
Vamos todos bien unidos
contra la democracia
que el 19 de julio
demostró su cobardía

Por lo demás y salvando
estas nimias pequeñeces
que venga pronto la unión
prometida tantas veces

Y aprovechando gustoso
tan buena oportunidad
os felicita El Sereno
las pascuas de la UNIDAD

Por la mitad del Comité de enlace
La otra mitad del Comité de enlace

LA NOVA ECONOMIA CATALANA S'IMPOSA

i Cal col·lectivitzar tots els clients de barberia!

La cosa marxa bé. Tenim ja col·lectivitzades la majoria de les activitats comercials i industrials de la nostra regió. Entre les principals, i que donen més calés, podem recordar els **Comitès Econòmics del Teatre, del Cinema, de los Tranvías**, la col·lectivització de la Llet i la de les barberies que és allí on volíem anar a parar; a cal barber.

Aquest negoci de la col·lectivització de les barberies rutlla tan bé que ja està acordat que a partir del primer de juny restaran inclosos en la col·lectivització tots els clients i parroquians.

¿Mctius d'aquesta nova modalitat col·lectivitzadora? Sí, senyors; no tenim cap inconvenient a fer-los públics. Les barberies tal i com estaven abans del 19 de juliol era una vergonya, no podien continuar. Els patrons cobraven unes tarifes d'escàndol. No podia seguir-se per aquell camí. ¿Es que no s'ha fet la revolució? Doncs, prou de robar al poble. Cal col·lectivitzar aquest servei popular.

«NO MAS CADENAS...»

Els dependents, després de treballar tota la setmana, entre el setmanal i el vint per cent que els corresponia, no es treien més que 15 o 16 duros. No hi havia dret! A col·lectivitzar-se i a sacrificar-se si cal, però el més important és col·lectivitzar-se.

Ja està: «No más cadenas que aprisionen a los trabajadores del sufrido ramo de la piel (volem dir del pèl).» Les tarifes quedaren arrançades; el públic, que és el que paga, de sobres que ho sap. Ara dona gust, s'ha acabat amb aquell escàndol «de la era de los patronos». Ara entreu a una barberia amb un bitllet de cent pessetes i en sortiu «pelat».

QUINZE DUROS ES POC! EN GUANYAREU DEU...

Els dependents també han notat la millo-

ra. Allò dels quinze i dels setze duros s'ha acabat; ¡per alguna cosa s'han col·lectivitzat! Ara cobren catorze duros i mig, menys les assegurances; total, res. Ah! Si una setmana als «incontrolats» se'ls acut de fer lluites fraticides pels carrers de Barcelona, aleshores els dependents de barberia cobraran deu duros. Com hom pot constatar, a les «bases» de treball està tot previst.

UNA VEGADA ERA UN BARBER...

Anem al gra. Ara seran col·lectivitzats els

clients. Sí, senyors. Varen fer la prova la setmana passada a una de les barberies del carrer Nou.

Es prop de la Rambla. Es un establiment amb onze butaques. Un dels dependents fa de Delegat (la seva feina, abans de la col·lectivització, la feia l'amo). Els tècnics col·lectivitzadors varen observar que els clients que els toca servir-se (?) amb el Delegat ja havien hegut oli. Els posa el «panyo» i marxa a tornar un canvi. Quan torna, agafa el bloc i anota el cobrament. Quan comença a posar sabó li diuen: «¡Cobre! nueve cuarenta al número dos». L'home us deixa, i a cobrar s'ha dit. Torna disposat a remullar-vos; el dependent número 11 crida: «Cobrar el corte de pelo a ese niño; ¡son trece pesetas!» I amb aquella alegria, el Delegat marxa a cobrar. Torna, apunta al bloc i ha de tornar a marxar a cobrar. El dependent del sis és el que crida ara.

EL GRAN DESCOBRIMENT!

El pacífic client agafà la brotxa i prosseguí ensabonant-se, tot sol. Després, poc a poc, per a no tallar-se, es va afaitar, es pentinà, i després de pagar les vuit pessetes del servei va donar les gràcies i marxà.

D'altres que esperaven varen fer el mateix. Aleshores els tècnics, en veure que era factible la col·lectivització dels clients varen acordar-la per al dia primer de juny. Els dependents es dedicaran a cobrar un dia cada un per tal que no resulti tan pesat al Delegat. Els altres dies podran llegir la «Soli» i prendre el sol a les Rambles.

EL P.O.U.M. DAVANT LA FESTA DEL LLIBRE

«La Batalla» trotskista ha publicat —en broma, és clar— la llista dels llibres que el P. S. U. pensa llançar al mercat en la Festa del Llibre.

I fan humorisme i tot. Ens plau aquesta influència que exerceix L'ESQUELLA en els medis obrers, judicials i camperols. I ens plau doblement perquè, fins i tot, la Maria Teresa Andrade ja publica en els seus editorials allò de: «Cómo deben condimentarse las alcachofas», «Los huevos fritos, ¿son perniciosos para cenar?», «La sopa debe sorberse sin ruido», «Empleo prudencial de la servilleta», i, en fi, altres interessants detalls que no ha d'ignorar una perfecta senyora de casa seva.

Aquestes consignes obreres i camperoles de la M.ª Teresa Andrade, seran recollides en toms pulcrament editats i posades a la venda el dia de la Festa del Llibre.

També serà posat a la venda un opuscle de Nin titulat:

«Nuestra posición ante el anquilosamiento intermitente, genérico, del subconsciente esporádico de la psicosis materialista, en la superación hegeliana y engelsiana del hecho circunstancial hacia el aquilatamiento nocivo de subestimación del reformismo en las premisas de la dialéctica abstracto-propugnada, en el Gran Congreso de Zurich, celebrado en 1896, por Wladimir Ulianoff Ilitch».

El títol, força senzill i suggestiu, com es pot apreciar, assegura l'èxit de l'opuscle.

— Però és veritat, això?
— No, però eh que estaria bé?

A BURGOS

La pintoresca i espectacular coronació del Rei Alfons XIII

(Del nostre enviat especial PERE DE LES PUELLES)

Burgos, 26. — El rei i la reina han arribat a la Catedral a les 11. A les 11'45 el Primat de Rivera, monsenyor Segura, els ha administrat els sacraments. A les 11'51, el rei ha besat la reina, el Primat, el general Franco, la Bíblia, què sé jo! A les 11'52 el rei s'ha assegut i a les 11'53 el rei ha tornat a seure.

A les 11'55 el rei, amb veu ferma, ha fet la declaració de fe («Falange Española») i a les 11'56 i mig els tres arquebisbes de Sevilla, Burgos i Toledo han administrat la declaració que requereix l'acta del Parlament. Posats a administrar, han administrat també els escassos béns de la Junta de Burgos.

A dos quarts d'una, el rei ha estat coronat. El degà de la Catedral l'ha investit amb la dalmàtica daurada, que per cert li ve una mica curta. A les 12'37 l'arquebisbe li ha donat el globus i la creu i li ha passat l'anell picapedrell. A les 12'39, el rei ha rebut els dos ceptres. A la una menys cinc li ha col·locat la corona de «Santiago y Cierra España».

Burgos, 26. — A la una ha acabat la cerimònia de la coronació. El rei ha intentat vendre's la corona de Santiago, però el generalíssim Franco l'ha repletat severament.

Burgos, 26. — A les 13'45, el rei i la reina han sortit de la Catedral. D'allí s'han dirigit al Palau Reial Provisional. Al de Madrid hi aniran de seguida que ho permetin les obres que s'hi fan.

Burgos, 26. — La cerimònia de la coronació s'ha desenrotllat en els termes tradicionals, tradicionalistes i falangistes.

L'arquebisbe, dirigint-se als presents, ha presentat el rei i aquest s'ha girat per quatre vegades vers els assistents.

Els assistents han pronunciat els clàssics crits de: «Tant de gust!», «Arriba España!» i «God save the king!» A continuació els gentilhomes han portat les espases, els bastos, les copes i els oros.

—Majestat: voleu prestar jurament?

—Sí; no em ve d'un.

—¿Voleu jurar solemnement que governareu l'Espanya Gran, Una i Indivisible, la Moreria, Catalunya, les nostres possessions i les que Franco no es poleixi als italians?

—Ho juro!

Després d'haver promès conservar la religió i l'Església d'Espanya, el rei ha besat l'evangeli i la seva dona.

Burgos, 26. — Després de la solemne cerimònia del jurament, el que més ha cridat l'atenció dels burgalesos han estat els uniformes.

Han estat molt aplaudits els uniformes que han lluit els generals Mola i Cabanellas. El del primer ha estat fet exclusivament per a la festa. És de color blau-cel i porta els pantalons ratllats a franges roses i violetes. Els galons són d'or de Berlín i el corretjam és fet amb pell de marta jove. El de Cabanellas ha destacat pel seu pintoresc, poc dissimulat sota l'ampla barba.

Von Faupel, representant del Reich, vestia també un uniforme espectacular, farcit de medalles, creus i condecoracions. Lerroux ha estat molt ovacionat, i l'ovació representa les honres fúnebres a la seva vida política.

Les campanes de la Catedral s'han llançat al vol. Per sort, en aterrar no han fet mal a ningú. Al mateix temps els canons de la torre

de Burgos han estat disparats, assassinant una trentena de dones i criatures.

El rei i la reina han circulat pels carrers, portadors dels ceptres i les corones, acompanyats del generalíssim Franco, que portava un bell uniforme de fantasia i un artístic bastó de comandament, obsequi dels italians combatents. No l'ha hagut d'usar, per ara.

—Ep; ací hi ha algú contra la seva voluntat?

ESQUELLOTS

EL PA I EL POUM

Després d'un delicat treball d'investigació aquells agents que temps enrera descobriren set o vuit cinquenes columnes han descobert ara, per a descobrir quelcom, una burda maniobra encaminada a sabotejar la guerra i la revolució que els agents provocadors forjaven fins ara amb un resultat falaguer, per a ells naturalment.

Hom venia observant fa dies, en seure a taula per a dinar, sopar o esmorzar una evident manca de pa que no sabia ben bé a què atribuir.

Després hom llegia als diaris que s'havien comprat a l'estranger molts milers de tones de blat i que el blat al sac i ben

lligat havia arribat a Barcelona, però la manca de pa no minvava.

Poc temps després deien els diaris que uns coneguts incontrolats havien furtat uns camions de farina, però hom podia constatar que aquests coneguts incontrolats tampoc no tenien pa ni per tirar-lo a les oques.

Tot plegat era un xic estrany, i ara tot plegat ha quedat aclarit i explicat per la llum de l'evidència.

Resulta que el dirigent del P. O. U. M. gastava tota la farina que arribava a Barcelona i fins i tot aquella que encara estava per arribar, en fer pastetes per a enganxar cartells i més cartells, demanant aquell Govern d'un obrer i un camperol

que ells volen fer un cop hagin agafat viu el camperol, que sembla que ja el tenen acorralat.

I vet ací que, degut a aquesta nova maniobra trotskista del dirigent del P. O. U. M., Barcelona, i gairebé tot Catalunya, patia una manca de pa que tothom considerava produïda per a impedir que fossin acomplerts els decrets del Govern de la Generalitat.

Aquesta maniobra descoberta pels agents d'investigació, ha estat silenciada per tothom amb estranya unanimitat, com molts altres apreciables serveis de la policia, però nosaltres no volem caillar-nos-la.

Per a nosaltres al pa pa i al P. O. U. M. P. O. U. M.

PROSELITISME

Fa uns dies visitaren una destacadíssima personalitat d'un destacadíssim partit polític unes nodrides representacions comarcals del susdit partit.

—Miri, venim a dir-li que ens sentim deseparats i descontents de la línia política que segueixen els dirigents dels nostre partit...

—I ara!

—Sí, senyor, sí; hem de ésser-li francs: el partit que representa millor els nostres afanys de l'hora present i que empara millor el nostre desig de bons catalans és el partit comunista.

—Doncs, feu-vos-en, home; què voleu que us digui...!

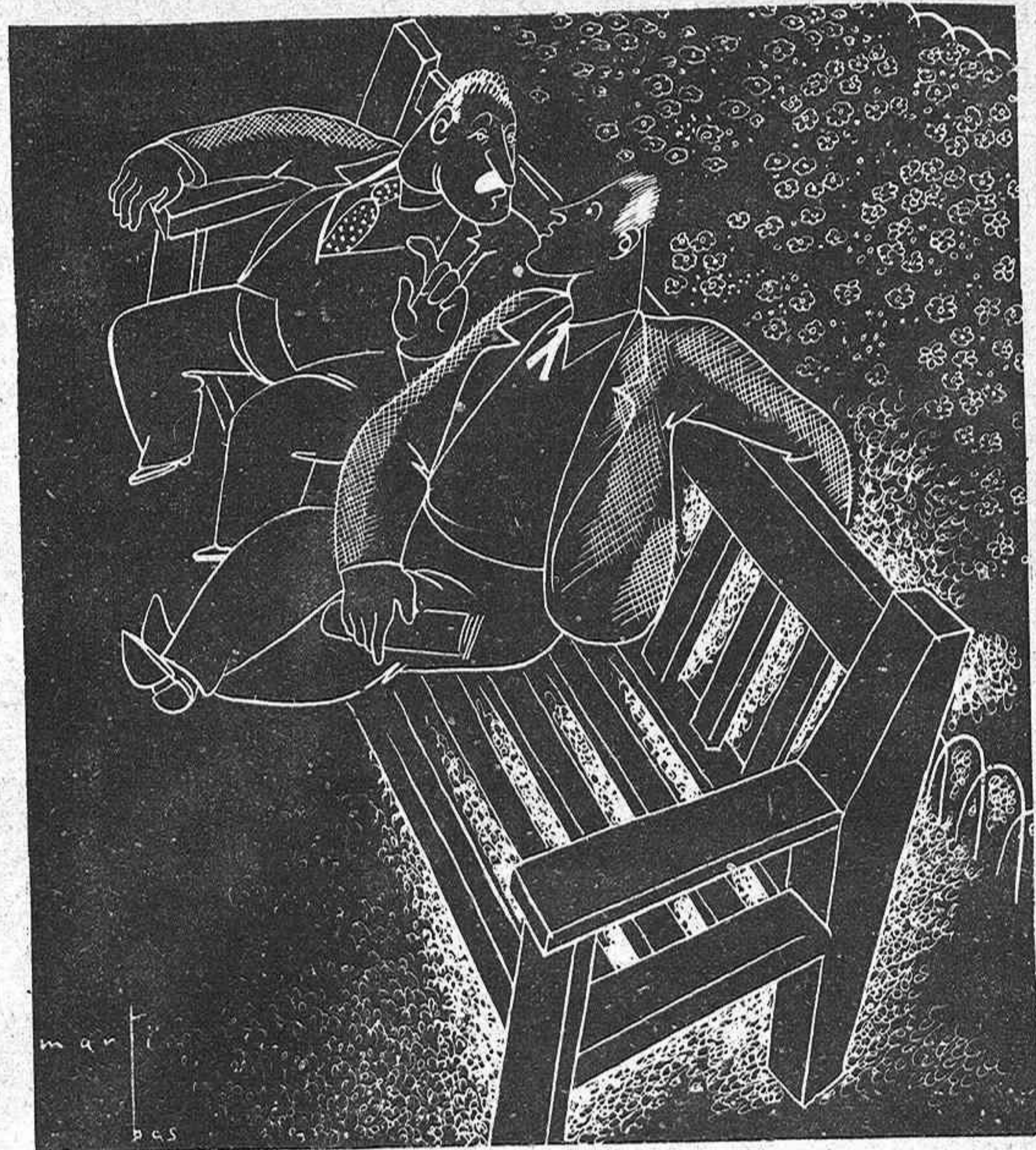
I la personalitat destacadíssima, dit això, que va dir amb to bastant irat, es retirà a les seves habitacions particulars.

Sembla que els comissionats li prometeren que se'n farien...

EL BAN DEL DESARMAMENT

Sembla que el desarmament ordenat pel Ban del Delegat d'Ordre Públic del Govern de la República ha donat un òptim resultat que ha sorprès la mateixa empresa collectivitzada.

De moment, hom sap que han estat desarmades a les bones les pedreres de ciment armat de Vallcarca i sembla que al darrera d'aquesta en vindran moltes d'altres.

— Que no ho saps? Ja hi ha Govern.

— Si. Però no ho facis córrer, que és veritat.

EL BAR DE LA TRANQUIL·LITAT

Hom ha pogut observar la ben preparada propaganda que es ve fent a tots els centres oficials per a la inauguració del Bar de la Tranquil·litat, que sembla que serà clausurat i tornat a clausurar i tornat a obrir pròximament per a commemorar les festes de la coronació de Jordi VIè.

A tot arreu es diu ara oficialment i amb una persistència tossuda:

—La tranquil·litat és satisfactòria.

—La tranquil·litat és absoluta.

—Hi ha molta tranquil·litat.

—Anem a la tranquil·litat.

I el que fa sospitar més és que no afeixin:

—Ulleres Ulloa —posem per cas...

ESPECTACLES

TEATRES:

«Los frescos».

«El crim de mitjanit».

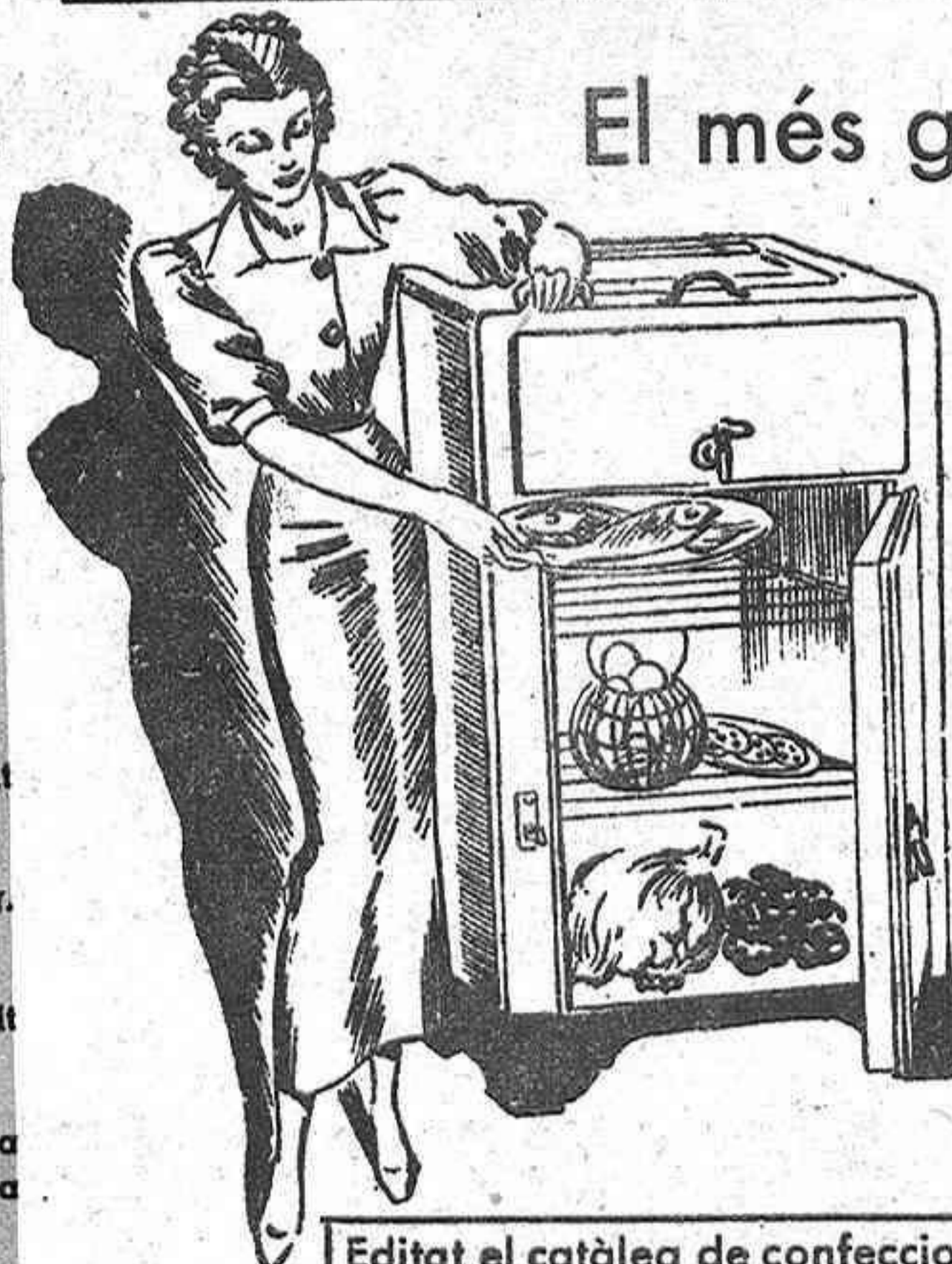
CINEMES:

«Cogido en la trampa» i un manifest molt llarg, de la C. N. T. - F. A. I.

«Deuda saldada» i un manifest molt llarg, de la C. N. T. - F. A. I.

«Me entrego, vida mía» i un manifest molt llarg, de la C. N. T. - F. A. I.

«Bandida, all, Vendida», per M.ª Teresa Andrade, i un manifest, molt llarg, de la C. N. T. - F. A. I.

El més gran assortiment de

NEVERES

a preus econòmics
el trobareu a la

EMPRESA COL·LECTIVITZADA

MALATZEMS ALEMANYS

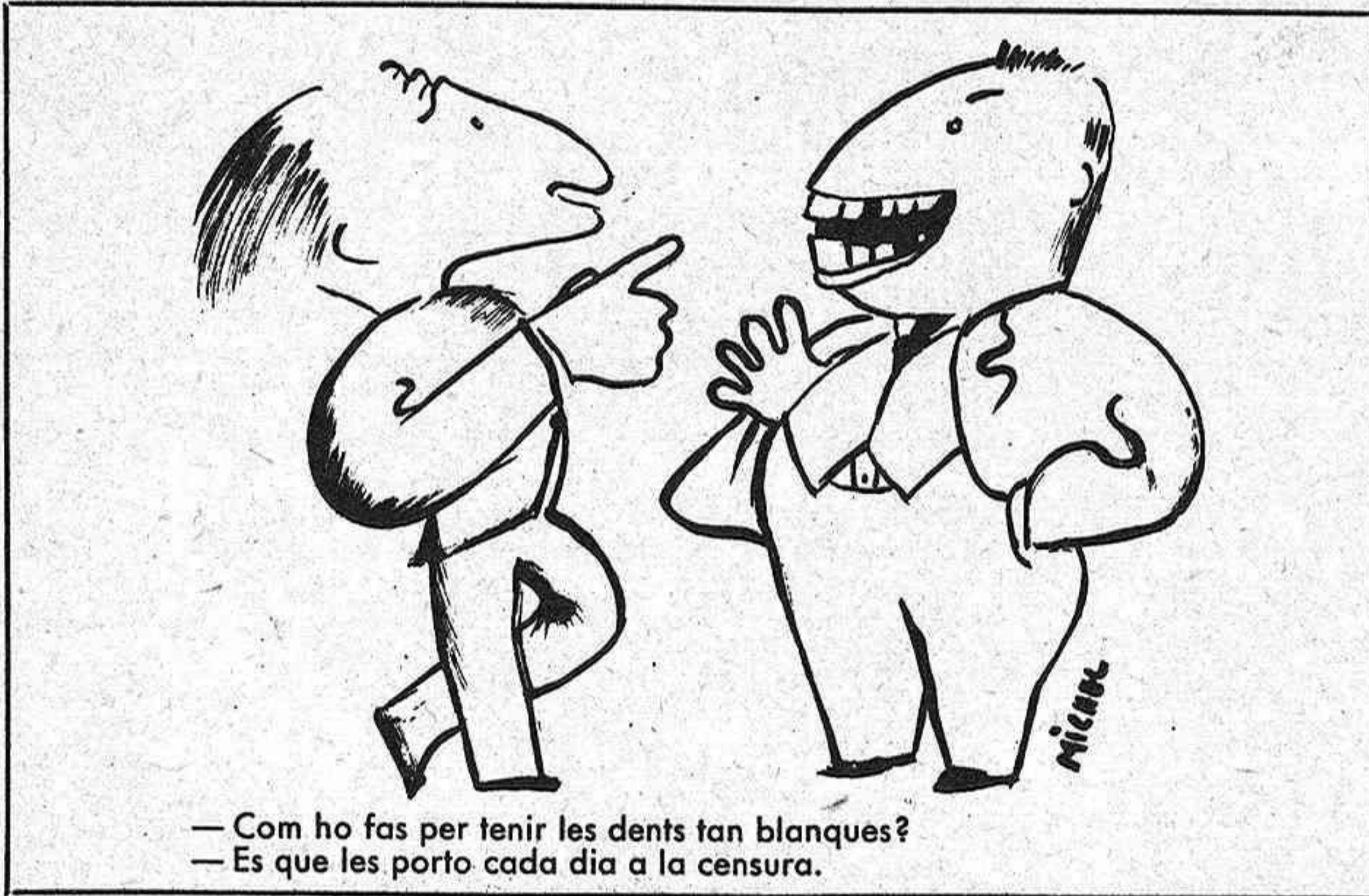
La casa que ven a més bon preu
de Barcelona

Editat el catàleg de confeccions per a senyora de la present temporada serà tramès completament gratis a totes les persones que el sol·licitin

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

ANY, LXI

NUM. 3014

E D I T O R I A L

Una de les troballes més notables efectuades pels legisladors que enriquiran la futura Galeria d'Ultra-revolucionaris Il·lustres, hauran estat sense cap mena de dubte, les collectivitzacions forçades. I diem forçades, no pas referint-nos a possibles violències —i ara!— sinó al·ludint la mica de tenacitat material que ha estat necessària en alguns casos, per convèncer grups d'obriers indòcils a deixar-se emancipar.

Tothom sap que la revolució encara no ha estat feta. De moment, només hem fet la contrarevolució. Vol dir això que no siguem revolucionaris? De cap manera!

Precisament, les collectivitzacions ens permeten semblar una esplèndida llavor, auguri d'una gran collita per al dia que ens decidim a fer la revolució de debò, l'autèntica, la que no defraudarà ningú. Les collectivitzacions ens han permès de posar quinze o vint burgesos almenys, allí on abans només n'hi havia un. Us imagineu les possibilitats d'una futura revolució, amb un planter de burgesos tan prometedor? Tocarà, per terme mig, un cos de burgès per repartir entre cada tres revolucionaris. N'hi haurà per tothom.

De moment, aquest sistema magne i els seus derivats, ja ens permeten tocar uns magnífics resultats. El pa, que abans no reeixia a ésser altra cosa que l'aliment dels pobres, accessible a tothom i per tant d'una

vulgaritat i una monotonia aclaparadores, avui és un producte preciós, valoritzat. Si se'n fabriquessin, les companyes dels nou-rics de circumstàncies, podrien fer-se collarets de pans de Viena.

La llet mateixa, que abans era un producte purament animal, avui ha rebut una influència mineral dignificadora. La famosa aigua de Dos Rius, tan rica en vitamines i tan acreditada, ha vingut a enriquir les qualitats nutritives naturals de la llet.

Els barbers han contribuït també al triomf de la collectivització. Ja no recorren al sistema denigrant de prendre el pèl als clients, sinó que els obliguen a cedir-lo voluntàriament, mitjançant la paga en or del seu pes total.

Ens resistim a enumerar detalladament tots els avantatges d'aquest meravellós sistema. D'una manera global, hem de remarcar, però, que tot ha rebut una revaloració i una puja que encoratgen.

D'una manera global, també, ens cal certificar el formidable avanç que per a les conquestes democràtiques significa la troballa de les cues. Abans, tothom comprava les coses de qualsevol manera, entrant i sortint de les botigues al seu gust, donant lloc a privilegis revoltants en la qüestió de despatxar primer. Avui no. Avui, qui primer és, primer guanya i, a més, pot oxigenar-se els pulmons durant hores, en l'acreditat aire lliure de Barcelona.

EL DOCUMENT D'AQUESTA SETMANA

Els grans revolucionaris

Un dels nostres audaciosos reporters va obtenir, voltant pels fronts d'Harmonia del Palomar i La Torrassa, el present document extraviat per algun extraviat ultrarevolucionari. Coneguda la nostra objectivitat, ens plau apuntar —i no tenim més remei que desaparar—, que ens ajustem a l'eloqüència de la foto per fer el nostre comentari.

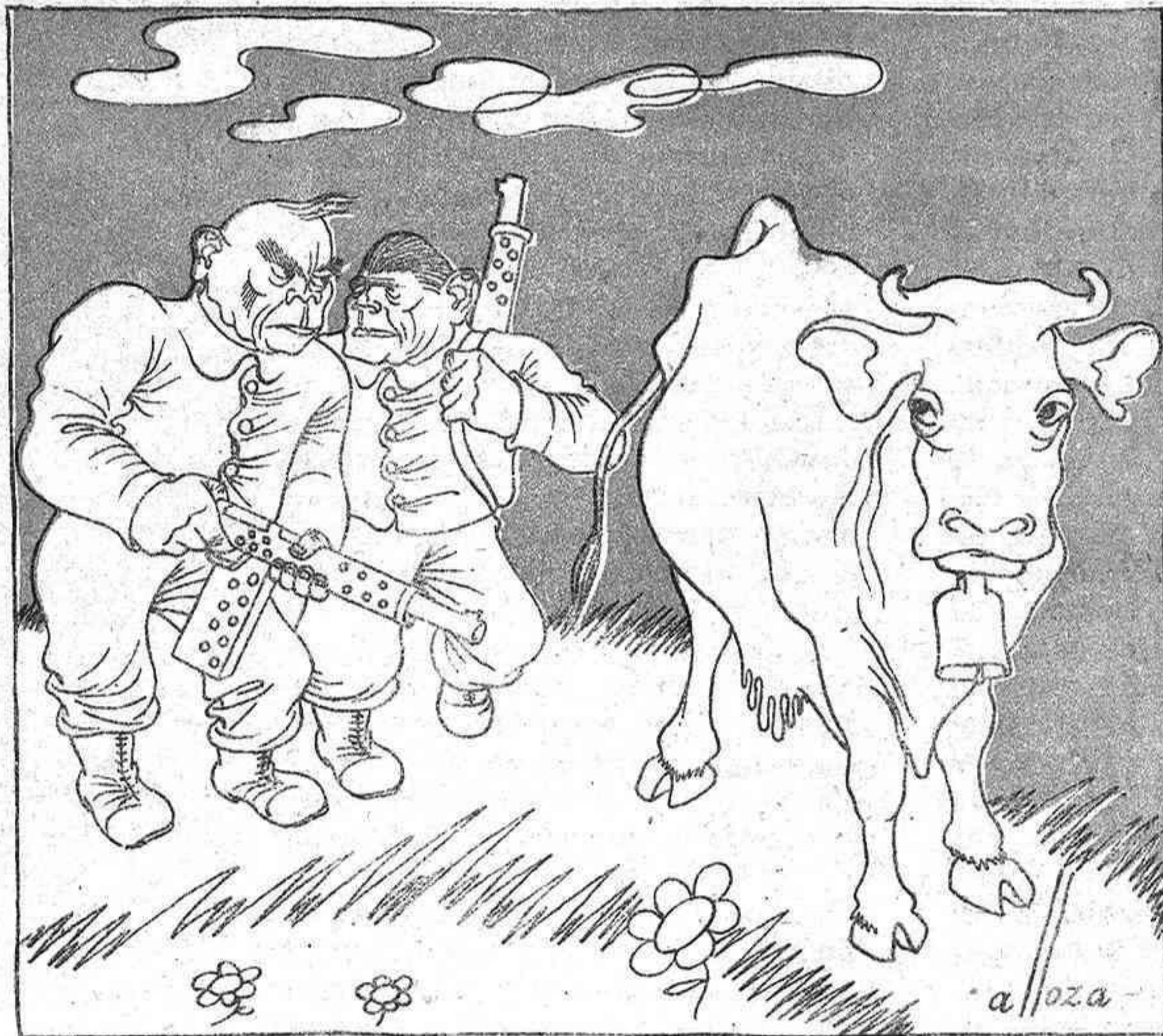

Heus ací a M.ª Teresa Andrade en el moment d'incitar a la gran massa del P. O. U. M. a empunyar les armes contra el Govern contrarevolucionari que s'ha obstinat en guanyar la guerra al feixisme.

Observant l'actitud gallarda i decidida de la massa del P. O. U. M., cal suposar la immediata presa del Poder per al Govern Obrer, Judicial i Camperol.

Es una foto «La Batallita», naturalment.

El millor del programa. Estudis de la U. F. A. — Berlín.

— Què, la col·lectivitzem?
— No. Aquesta no dona llet.

Todos los catalanes al frente

AQUI, RADIO FALANGE DE VALLADOLID... ATENCION, ATENCION!! ANEM A DIR UNA GRAN VERITAT ANS NO LA DIGUI «RADIO MENTIRA»
MUERA EL SEPARATISMO SEPARATISTA!

Aquesta «ona» melliflua que vàrem captar el passat dia 15 del present, a les 17'30, feia grans esgarips i udols i deia:

ATENCION... Atención. Aquí Radio Falange de Valladolid. Señores camaradas, os habla la verdad desnuda, una verdad Manassé, que os quiere decir toda la verdad antes que os vuelva a engañar Radio Mentira, que es un instrumento más del opio separatista que adormece el patriotismo de todos los imbéciles que la escuchamos, aquende y allende las trincheras.

»Escoltin:

»Aquell vell foll que es deia Macià, que ens va guanyar les famoses eleccions dels matalassos, sense repartir-ne ell ni un i que morí de mort natural, és un dels principals culpables de la present situació.

»Ell, i niú més que ell, té la culpa que els moros salvadors de la cristiandat no hagin entrat encara a Madrid.

»Hem dit que ell i ningú més que ell en té la culpa, i no és ben bé això. N'hi ha possible, que és en Companys, hereu de la seva nefasta obra política.

»Però encara n'hi ha un de més culpable que tots dos, que és en Ventosa, i si ens apuressiu molt, encara n'hi ha un de més culpable que tots tres, que és Cambó, CAMBO...! «Vade retro...!»

»Aquest «perro judío catalán» va ésser el que va posar aigua al vi amb allò de: «¿Monarquia? ¿República? Catalunya...!» I ara a l'Espanya nacionalista no es veuen més que catalans pertot arreu com una plaga de llagosta.

¿POR QUE OS HABEIS VENIDO DE VUESTRA TIERRA?

»Si no esteu conformes amb la seva política i amb la seva anarquia, per què no ho evitàveu...?»

»¿Què feu, passejant per les nostres ciutats? Aneu al front i combatiu per l'Espanya veritable, i no feu el badoc pels carrers de les nostres ciutats. A Burgos el ministeri d'Instrucció Pública i el d'Hisenda estan plens de catalans ensument negocis que puguin fer-se; és clar, allí estan més a la vora que enlloc dels «calés». Es dona el cas vergonyós que al ministeri d'Instrucció l'anomenen ells mateixos «La Generalitat». Es fantàstic!

»Espanyols! Si és de debò que ho sou, no tolereu ni un minut més que ningú parli cap altre idioma que l'espanyol, o més ben dit, cap altre dialecte que el murcià.

»Tots els catalans en estat d'empunyar un fusell han de marxar al front i no donar l'espectacle que estan donant als carrers de les nostres ciutats, que les estan omplint de cases d'empenyorament, i encara tenen el cinisme de posar-hi barricades al davant.

»Aquests separatistes s'han pensat, potser, que són a casa seva, i s'equivoquen i els hem de fer veure com cal que s'equivoquen portant si cal a Valladolid i allà on calgui el «Tercio», que es veu que és l'únic que els fa respectel

ABR·Y·TAP

ABRE CON FACILIDAD Y CIERRA HERMETICAMENTE TODA BOTELLA CON TAPÓN METÁLICO PIDALO EN TODAS PARTES

Precio detall 95 cts.

Apartado 886 Barcelona

Productes Iris - Eléctrica Farré

Fàbrica de pintures
Verniços i Esmalts

Materials elèctrics i
Instal·lacions elèctriques

Corts, 533 - BARCELONA - Tel. 30204

Frontó Txiki - Alai

Plaça Bonsuccès, 1

**GRANS PARTITS A RAQUETA
PER LES MILLORS JUGADORES
DE LA ESPECIALITAT**

Frontó Novetats

TOTS ELS DIES GRANDIOSOS PARTITS TARDA I NIT

**ELS MILLORS PILOTARIS
ESPECIALITATS : PUNTA I PALA**

DETAILS PER PROGRAMES

MIL PESSETES

al qui presenti
**CAPSULES DE
SANDALO** mi-
llors que les del
Doctor PIZA, de
Barcelona, i que
curin més aviat
totes les malal-
ties urinàries.

QUARANTA CINQ ANYS D'EXIT CREIXENT

Premiades amb Medalles d'or en tantes Ex-
posicions com s'ha presentat. Uniques apro-
vades i recomanades per les Reials Acadèmies
de Barcelona, Mallorca i diverses corpora-
cions científiques, reconeguent-li avantatges
sobre tots els seus similars.

FARMACIA DEL PI - Plaça del Pi, 6. Barcelona
i principals farmàcies d'Espanya i Amèrica
Preu 6'50 pessetes

CONSULTORI MEDIC

DEL

Dr. CASASSA

**VIES URINÀRIES
SÍFILIS I PELL**

...

De 11 a 1, i de 5 a 7

Festius de 11 a 1

PREUS ECONÒMICS

Tallers, 29, entressol

**FOGONS PER A CAFETERES
DE PETROLI O BENZINA**

Fogons, Cuines, Làmpares i
Fanals per a Casa i Camp.

PILES

Làmpares i Fogons Elèctrics

Casa VIKING

Pintor Fortuny, 1

darrera del solar de "El Siglo" i
Banc "Hispano Colonial"

ANIS BLAU

CONYAC

CONYAC

Montplet

Montel

— La setmana que ve, ja podré anar a cal barber...